

ČTVRTEK, 12. LISTOPADU 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ROUČEK

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 09:00)

2. Přijaté dokumenty: viz zápis

3. Prováděcí opatření (článek 88): viz zápis

4. Následný postup na základě postojů a usnesení Parlamentu: viz zápis

5. Činnost evropského veřejného ochránce práv (2008) (rozprava)

Předsedající. – Následujícím bodem je zpráva Chrysouly Paliadeliové o výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2008 předložená jménem Petičního výboru (2009/2088(INI)).

Chrysoula Paliadeli, zpravodajka. – (EL) Pane předsedající, dámy a pánové, pane komisaři, dne 21. dubna 2009 předložil evropský veřejný ochránce práv odcházejícímu předsedovi Evropského parlamentu Hansi-Gertu Poetteringovi výroční zprávu o své činnosti v roce 2008. Dne 14. září téhož roku pan Nikiforos Diamandouros s obsahem této zprávy seznámil Petiční výbor, který mě předtím pověřil vypracováním zprávy, kterou jeho členové 1. října 2009 jednomyslně schválili.

Písemnou zprávu tvoří dva dokumenty: stručný šestistránkový přehled a rozsáhlý text, který se zabývá činností veřejného ochránce práv, statistickými údaji a jejich podrobným výkladem za účelem zdokonalení procedury a osvědčených postupů.

v obou dokumentech jsou údaje a poznatky uvedeny přehledně, s několika názornými příklady, které čtenáři usnadňují pochopení, posouzení a využití textu.

Ve srovnání s předchozími zprávami je tento nový způsob prezentace statistických údajů a vyhodnocení poznatků srozumitelnější, a především účelnější, protože zpráva není pouhým záznamem; zabývá se zároveň otázkami politiky a postupy pro zlepšení.

V roce 2008 byl proveden nebývalý počet šetření. Většina těchto případů se týkala Evropské komise, úředními postupy Evropského parlamentu se zabýval mnohem menší počet případů. Nejčastějším typem nesprávného úředního postupu byla nedostatečná transparentnost. Jedna třetina případů byla vyřešena smírně ke spokojenosti stěžovatele. V menším počtu případů byl veřejný ochránce práv nucen obrátit se na dotčené správní orgány s kritickými poznámkami. Těchto případů bylo ještě méně, než těch, kdy bylo vyžadováno vypracování podrobného stanoviska a v jednom případě byla Parlamentu předložena zvláštní zpráva, na jejímž základě bylo přijato zvláštní usnesení ve prospěch stěžovatele. V roce 2008 provedl veřejný ochránce práv šetření z vlastního podnětu ohledně opožděných plateb ze strany Komise, následně byla přijata opatření na omezení opožděných plateb a bylo oznámeno nové vyšetřování. Prvořadým zájmem veřejného ochránce práv bylo zajistit respektování práv občanů, a posílit tak důvěru evropských občanů v orgány EU.

K dosažení tohoto cíle přispělo jeho rozhodnutí zkvalitnit informace poskytované občanům ohledně jejich práv prostřednictvím evropské sítě veřejných ochránců práv. Spolu s běžnými postupy řešení záležitostí spadajících do jeho působnosti veřejný ochránce posílil styk s poslanci a úředníky evropských orgánů a institucí, a napomohl tak zlepšení úrovně poskytování správních služeb Unie, což nepochybně přispěje dosažení hlavního cíle, kterým je vzájemný respekt mezi evropskými občany a evropskými orgány. Jedním z hmatatelných výsledků této kampaně byl nárůst počtu petic v roce 2008, což naznačuje, že o úřadu veřejného ochránce práv se dozvěděl větší počet evropských občanů, kteří se také rozhodli, že si jeho prostřednictvím budou stěžovat na problémy v souvislosti s řádnou správou a dalšími službami Evropské unie.

Internetové stránky veřejného ochránce práv byly v průběhu celého roku 2008 pravidelně aktualizovány ve snaze vytvořit moderní, dynamickou a interaktivní službu. Abychom uzavřeli první část této ústní zprávy o výroční zprávě evropského veřejného ochránce práv, očekáváme, že konstruktivní součinnost s Evropským parlamentem bude pokračovat stejným způsobem, že činnost tohoto úřadu bude prosazována jako vzor řádné správy pro správní orgány jednotlivých států a že tento úřad bude i nadále zprostředkovávat komunikaci mezi evropskými orgány a občany Evropy.

Nikiforos Diamandouros, *evropský veřejný ochránce lidských práv*. – Pane předsedající, děkuji za tuto příležitost promluvit k Parlamentu o své výroční zprávě pro rok 2008.

Chci poděkovat Petičnímu výboru, a především jeho předsedkyni paní Mazzoniové a zpravodajce paní Paliadeliové za jejich užitečnou a konstruktivní zprávu. Mám s výborem výborné pracovní vztahy. Poskytuje mi cennou podporu a rady, a zároveň plně respektuje mojí povinnost být jako veřejný ochránce práv nestranný a nezávislý.

Parlament i veřejný ochránce práv usilují o to, aby občané a obyvatelé EU mohli požívat svých práv v plném rozsahu. Oba k tomu jen používáme odlišné prostředky. Mandát veřejného ochránce práv má ovšem více omezení; já mohu řešit pouze stížnosti týkající se orgánů a institucí EU, zatímco Petiční výbor rovněž může prověřovat počínání členských států. Parlament je kromě toho svrchovaným politickým orgánem a může se zabývat peticemi, které požadují změny v právních předpisech či dokonce nové právní předpisy. Moje úloha oproti tomu spočívá v řešení stížností, pomoci stěžovatelům odhalovat nesprávné úřední postupy a snaze je napravit.

Nezákonné jednání, pokud spadá do mé působnosti, má vždy formu nesprávného úředního postupu. Nicméně nestačí, aby orgány a instituce Evropské unie pouze dodržovaly právní předpisy. Musí také jednat soudržně a v dobré víře. Musí postupovat v souladu s pravidly a zásadami, které přijaly, a musí dokázat, že jsou orientované na službu, například tím, že jednají spravedlivě, přiměřeně a zdvořile. Vytváření a udržování dobré úrovně služeb pro občany představuje vlastní podstatu zásady řádné správy.

Výsadní vztah veřejného ochránce práv s Parlamentem je pro zajištění výsledků v zájmu občanů klíčový. Na rozdíl od soudních rozhodnutí nejsou rozhodnutí veřejného ochránce práv právně závazná. Mohu se pouze snažit přesvědčit orgány a instituce EU, aby se mými doporučeními řídily. Pokud to odmítnou, je velice důležité, že se veřejný ochránce práv může obrátit na Parlament s žádostí o podporu.

Když se například nějaký orgán neřídí doporučením v případě, který se dotýká základních a zásadních otázek, mohu Parlamentu předložit zvláštní zprávu. Dokládá to jeden příklad z roku 2008, kdy Komise odmítla změnit svůj postoj v případě týkajícím se diskriminace na základě věku. Potěšilo mě, že Parlament tuto zprávu rychle projednal a že zpráva pana Martíneze Martíneze, naprosto jednohlasně přijatá na plenárním zasedání v květnu 2009, plně potvrdila obavy, které jsem ve své zprávě nastínil.

Moje výroční zpráva zaznamenává pokrok, kterého bylo dosaženo v oblasti vyřizování stížností, prosazování řádné správy a poskytování informací o úloze veřejného ochránce práv. Jak jsem vysvětlil na úvodních stranách zprávy, velké úsilí bylo vynaloženo na dosažení její větší přehlednosti pro uživatele, aby čtenáři snadněji získali jasnou a ucelenou představu o činnosti veřejného ochránce práv.

Nyní se také ukázalo, že je možné zprávu zveřejnit mnohem dříve než v předešlém roce. Kromě toho byl vypracován nový šestistránkový přehled. Tato nová publikace uvádí nejdůležitější výsledky dosažené ve prospěch stěžovatelů a upozorňuje na hlavní politické otázky řešené v uplynulém roce.

V roce 2008 veřejný ochránce práv uzavřel rekordní počet šetření – přesně 355 – a většina z nich trvala méně než rok. Mohu s radostí konstatovat, že orgány a instituce EU prokázaly, že obecně mají zájem řešit problémy, na které je upozorním. Zvýšený počet smírných řešení a urovnaných případů je pozitivní a chvályhodný.

Osm případů uzavřených v roce 2008 je příkladem toho, jak orgány a instituce reagují na problémy, na něž jsem upozornil, prostřednictvím osvědčených postupů. Dotčenými orgány a institucemi jsou Komise, Rada, Soudní dvůr, Úřad pro výběr zaměstnanců evropských institucí, Evropský úřad pro boj proti podvodům a Evropská agentura pro bezpečnost letectví. Zpráva zahrnuje osm hlavních případů, které pro všechny orgány a instituce představují vzor řádné správní praxe.

Dovolte mi, abych se krátce zmínil alespoň o dvou z nich.

Komise postupovala konstruktivním způsobem ve sporu týkajícím se dlužné platby. Výsledkem bylo, že dotčená společnost získala dlužné částky ve výši více než 100 000 EUR.

Evropský úřad pro výběr zaměstnanců evropských institucí souhlasil s tím, že na požádání prozradí kandidátům hodnotící kritéria používaná ve výběrových řízeních i rozpis jednotlivých známek.

V roce 2008 zaregistroval veřejný ochránce práv celkem 3 406 stížností. Ve srovnání s rokem 2007 to představuje 6 % nárůst.

V téměř 80 % všech zaznamenaných případů byla stěžovateli poskytnuta pomoc formou zahájeného šetření, postoupením jeho případu příslušnému orgánu nebo udělením rady. Často mu bylo doporučeno, aby se obrátil na člena Evropské sítě veřejných ochránců práv. Tuto síť nyní tvoří zhruba 95 kanceláří ve 32 zemích a také Petiční výbor. Jedním z jejích úkolů je usnadnění rychlého postoupení stížností příslušnému orgánu. V roce 2008 bylo 191 stěžovatelům doporučeno, aby zaslali petici Parlamentu, nebo jejich stížnosti byly postoupeny přímo Petičnímu výboru.

Je samozřejmě mnohem lepší, když stěžovatelé vědí již od začátku, kde nejlépe by měli hledat nápravu. Tím se vyhnou zklamání, které zažívají občané, jimž je sděleno, že orgán, na který se obrátili, jim nemůže pomoci. Zároveň to znamená, že stížnosti se řeší rychleji a účinněji, takže občané mohou plně využít svých práv v souladu s unijními právními předpisy.

Velice důležitá iniciativa v této oblasti proběhla již na začátku letošního roku. Můj úřad spustil úplně nové internetové stránky včetně interaktivního průvodce ve všech 23 jazycích, aby pomohl občanům obrátit se přímo na orgán, který je nejlépe kvalifikován pro řešení jejich stížnosti. Tímto orgánem může být můj vlastní úřad, Petiční výbor, kancelář veřejného ochránce práv v zemi původu stěžovatele nebo přeshraniční elektronicky propojená síť SOLVIT. Se snahou získat radu se letos se na průvodce dosud obrátilo 23 000 lidí.

V roce 2008 zdaleka nejčastějším obviněním, které jsem prověřoval, byla nedostatečná transparentnost správy EU. Toto obvinění se objevilo ve 36 % všech šetřených případů a zahrnovalo odmítnutí poskytnout informace nebo dokumenty. Toto vysoké procento jsem zaznamenal s určitým znepokojením.

Odpovědná a transparentní správa EU je a musí zůstat klíčem k budování důvěry občanů v Evropskou unii. Obzvláště důležité, pokud jde o transparentnost v roce 2008, byl návrh Komise na změnu nařízení (ES) č. 1049/2001 o přístupu veřejnosti k dokumentům.

Komise navrhla k tomuto nařízení změny, z nichž některé by byly velmi výhodné. Nicméně některé jiné navržené změny by podle mého mínění přístup občanů k dokumentům naopak omezily.

Lisabonská smlouva mění právní a politické souvislosti nařízení, neboť poskytuje občanům více možností zapojit se do činnosti Unie. Její vstup v platnost poskytne Komisi dobrou příležitost k předložení nového návrhu, který bude odrážet novou skutečnost a posílí základní právo na přístup k dokumentům orgánů a institucí EU.

Při přezkoumání statutu veřejného ochránce práv v roce 2008 byla klíčová podpora Parlamentu. Provedené změny posilují pravomoci veřejného ochránce práv, a tím přispívají k plné důvěře občanů ve schopnost veřejného ochránce práv vést důkladné šetření jejich stížností bez omezení.

Dovolte mi, abych na závěr připomněl, že mým úkolem je podpořit řádnou správu v rámci orgánů a institucí EU. Tím nejdůležitějším činitelem při naplňování tohoto úkolu je maximální zvýšení transparentnosti a odpovědnosti a prosazení a pevné zakotvení jisté úrovně kultury ve službách občanům.

Jsem přesvědčen, že oba naše orgány budou i nadále úzce spolupracovat při sledování společného cíle, kterým je pomáhat občanům a rezidentům, aby v plném rozsahu trvale využívali svých práv v transparentní a odpovědné Evropské unii.

Margot Wallström, místopředsedkyně Komise. – Pane předsedající, v první řadě chci poděkovat zpravodajce paní Paliadeliové za výbornou zprávu a Petičnímu výboru za jeho trpělivou a důležitou práci, kterou vykonal. Děkuji samozřejmě také veřejnému ochránci práv panu Diamandourosovi za jeho důkladnou a ucelenou výroční zprávu.

Jak upozornil veřejný ochránce práv, když letos v dubnu předkládal svoji výroční zprávu, hlavní pozornost je třeba zaměřit na budování důvěry občanů v Evropskou unii. Nebude asi žádným překvapením, že se s tím zcela ztotožňuji. Nemám příliš mnoho času, proto se chci soustředit jen na některé důležité otázky.

Zpráva paní Paliadeliové nabízí jasný a vyčerpávající přehled činností veřejného ochránce práv za minulý rok a vzhledem k novému způsobu prezentace statistických údajů a novému uspořádání je tato zpráva srozumitelná a čtivá. V roce 2008 Komise přispěla svým názorem k jednáním o přezkoumání statutu veřejného ochránce práv. Aktivně jsme se podíleli na interinstitucionální spolupráci při hledání uspokojivého řešení. Výsledkem, na který můžeme být všichni hrdí, je nový statut. Domnívám se, že z tohoto výsledku budou mít občané užitek.

Pokud jde o stížnosti adresované veřejnému ochránci práv, v porovnání s rokem 2007 jsme zaznamenali 6 % nárůst. Jak víte, 66 % dotazů se týkalo Komise. Nepovažuji to za nic obzvlášť divného. Komise je ostatně poměrně velký orgán a má mnohem více oblastí působnosti, na něž se stěžovatelé pravděpodobně zaměří, ale počty samozřejmě mohou klesnout a měly by klesnout. Pravdou také je, že nejčastější stížnosti na nesprávný úřední postup se týkají nedostatku transparentnosti – a to 36 % všech dotazů. Tato čísla se musí u všech orgánů snížit.

Jinou otázkou, která s tím však souvisí, je nakládání s obchodním tajemstvím a s důvěrnými informacemi. Nedávno jsme zaznamenali určité problémy v souvislosti s konkurenčními soubory. Musíme proto definovat, jakým způsobem se má nakládat s utajenými informacemi, dokumenty a dalšími informacemi, které jsou předmětem služebního tajemství. Komise na této věci usilovně pracuje a veřejnému ochránci práv brzy předložíme svůj návrh.

Dalším příznivým vývojovým trendem, jak jsme se již dozvěděli, je zvyšování počtu uživatelsky přátelských řešení. V roce 2008 36 % všech šetření urovnal sám orgán, na který byla podána stížnost, nebo se dospělo k řešení přátelskému pro uživatele. Pokud jde o Komisi, mohu s radostí konstatovat, že tento vývoj se jednoznačně ubírá správným směrem. Dokazuje to, že působení veřejného ochránce práv vešlo do povědomí a je uznáváno a že jsou stěžovatelé respektováni.

Můj předposlední bod se bude týkat požadavku uvedeného v návrhu usnesení o společném přístupu ke kodexu řádné správní praxe. Jak víte, Komise má svůj vlastní kodex, který je zhruba v souladu s požadavky veřejného ochránce práv. Nejlépe bude nejprve vést o této důležité otázce konstruktivní interinstitucionální diskusi a dialog a poté předložit legislativní návrh.

Posledním bodem, o němž se zmíním, je komunikace v praxi. Zde chci pochválit veřejného ochránce práv za jeho nové internetové stránky. Stejně jako výroční zpráva jsou pečlivě zpracované, ucelené a přátelské pro uživatele. Pokud jde o interaktivní příručku, která má poradit občanům, kam by se měli se svými problémy nejlépe obrátit, jsem přesvědčena, že tyto výborně zpracované internetové stránky tento problém vyřeší. Tato práce by se neměla dělat dvakrát, ale je třeba ji více zviditelnit. Jako Komise jsme se k tomu snažili přispět a nové evropské internetové stránky to úplně přesně dělají. Zajišťují větší viditelnost a průvodce veřejného ochránce práv si občané snadno vyhledají pomocí několika kliknutí.

Celkově jsme tedy v roce 2008 v rámci našich orgánů zaznamenali pokrok i možnosti dalšího zlepšování. Ještě jednou bych chtěl poděkovat panu Diamandourosovi za dosažené úspěchy a důležitou činnost a paní Paliadeliové za skvěle vyhotovenou zprávu.

Pascale Gruny, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, pane Diamandourosi, dámy a pánové, nejprve bych chtěla jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) co nejupřímněji poblahopřát paní zpravodajce k práci, kterou odvedla, a k duchu spolupráce, který prokázala v celém průběhu vypracovávání této zprávy.

Dnes máme vynést své stanovisko k výroční zprávě o činnosti veřejného ochránce práv předložené dne 21. dubna.

Veřejný ochránce práv, kterého jmenuje Evropský parlament, nám prostřednictvím této zprávy poskytuje formální přehled veškerých výsledků svých šetření stížností týkajících se případů nesprávného úředního postupu v rámci našich evropských orgánů a institucí. Jeho nanejvýš důležitá úloha představuje základní záruku dodržování zásad transparentnosti a řádné správy, a tedy skutečný způsob ochrany našich spoluobčanů v případě nespravedlnosti, diskriminace, zneužívání pravomoci, nereagování na podněty a průtahů při poskytování informací.

Tato zpráva skutečně zaznamenává rostoucí počet stížností podávaných k veřejnému ochránci práv. Většina z nich se týká Evropské komise, orgánu, který má nesporně nejvíce úředníků, ale v zásadě se jedná o údajný nedostatek transparentnosti. Skutečností zůstává, že Komise je strážcem Smluv.

Abych se vrátila ke zprávě, Petiční výbor ji 1. října velkou většinou schválil. Svůj úkol přezkoumat a vyřídit stížnosti provedl náš veřejný ochránce aktivním a vyváženým způsobem. Především vždy dokázal udržet dobré vztahy s orgány a vzájemné vztahy mezi těmito orgány, což dotčeným orgánům a institucím usnadňovalo přijetí smírných řešení nebo urovnání některých sporů, až na několik výjimek.

Kromě toho veřejný ochránce práv funguje jako zdroj poznatků pro tyto orgány. Pomáhá jim zkvalitňovat činnost, neboť je upozorňuje na oblasti, které je třeba zlepšit, přičemž konečným cílem je zlepšení služeb poskytovaných našim spoluobčanům.

Zpráva, kterou jsme ve výboru přijali, podtrhuje a zdůrazňuje důležitost přijetí kodexu řádné správní praxe všemi evropskými orgány a institucemi, kodexu, který Evropský parlament schválil již před osmi lety. Tato opakovaná výzva našeho výboru nesmí zůstat bez odpovědi. Občané Evropy si nic menšího nezasluhují.

Právo na řádnou správu ze strany orgánů a institucí Evropské unie je základním právem uvedeným v článku 41 Listiny základních práv Evropské unie obsažené v části II Lisabonské smlouvy, která už není jen pouhou představou, nýbrž skutečností.

Na závěr, domnívám se, je nutné upozornit, že veřejný ochránce práv si vyhrazuje právo přezkoumat činnost Komise a musí zajistit, aby řádně využívala svou pravomoc volného uvážení a zahájila řízení pro porušení práva nebo navrhla postihy.

Victor Boştinaru, jménem skupiny S&D. – (RO) V první řadě bych chtěl poblahopřát naší zpravodajce paní Paliadeliové za její vynikající zprávu.

Za druhé jako koordinátor za Petiční výbor a několikaletý člen tohoto výboru bych chtěl přivítat evropského veřejného ochránce práv Nikifora Diamandourose a připomenout naši pokračující výbornou spolupráci a součinnost.

Jako koordinátor skupiny Pokrokové aliance socialistů a demokratů v Evropském parlamentu za Petiční výbor musím vyjádřit znepokojení nad velkým počtem případů, kde nesprávný úřední postup jde na vrub nedostatku transparentnosti ze strany evropských orgánů.

Musím zdůraznit, že je povinností Evropského parlamentu i výboru tento problém vyřešit. Naším úkolem je obnovit důvěru evropských občanů v evropské orgány.

Stížnosti podané k veřejnému ochránci práv spolu s peticemi předloženými Petičnímu výboru je třeba považovat za příležitost k napravení omylů a nepřehledného fungování evropských orgánů a legislativy pro dobro evropských občanů.

Vzhledem k uvedeným skutečnostem skupina S&D uspořádala minulý týden informační seminář za účasti velké skupiny novinářů na téma petiční právo jako nástroj přiblížení se Evropské unie občanům.

Chtěl bych podpořit návrh předložený v této zprávě ohledně zřízení společných internetových stránek evropských orgánů, které pomohou občanům rovnou určit, který orgán je schopen jejich stížnost vyřešit.

Na závěr chci podpořit iniciativu evropského veřejného ochránce práv zaměřenou na posílení spolupráce s veřejnými ochránci práv jednotlivých států a obdobnými institucemi při společném úsilí upevnit důvěru evropských občanů.

Anneli Jäätteenmäki, jménem skupiny ALDE. – (FI) Pane předsedající, pane Diamandourosi, dámy a pánové, chci poděkovat veřejnému ochránci práv a celé jeho kanceláři za cennou práci, kterou odvedli při prosazování řádné správy a transparentnosti. Chtěla bych také poděkovat paní zpravodajce za skvělou zprávu.

Funkce veřejného ochránce práv se ukázala jako potřebná hned od začátku, a nyní, kdy má vstoupit v platnost Lisabonská smlouva a Listina základních práv se stane závaznou, bude úloha veřejného ochránce práv důležitější než kdy jindy. V budoucnu tedy budeme muset udělat více pro to, aby veřejný ochránce práv disponoval nezbytnými prostředky a aby jeho pravomoci odpovídaly současné době. To znamená, že bude mít k dispozici veškeré potřebné informace a že úředníci EU budou muset říci vše, co o dané věci vědí, a nikoli jen to, co chtějí. Jinak nebudeme moci mluvit o právním státu, o kterém tak rádi hovoříme a poučujeme ostatní. Právní normy musíme také dodržovat, teprve pak o nich můžeme někomu něco říkat.

Výroční zpráva veřejného ochránce práv je nádherným příkladem toho, jak bychom měli představovat svoji činnost veřejnosti. Zpráva je srozumitelná, výstižná a drží se věci. Klíčem k evropské demokracii a jejím

hlavním stavebním materiálem je transparentnost a je zajímavé, že 36 % stížností se týká právě nedostatku transparentnosti. To vypovídá o mnohém a tento problém je nutno řešit.

Podle Listiny základních práv má každý občan právo, aby příslušné orgány řešily jeho věc nestranně, spravedlivě a v přiměřeném čase. Často se o tom mluví a to nás zavazuje, což samozřejmě platí i pro kancelář veřejného ochránce práv. Chci proto zdůraznit, že musíme zajistit ty správné zdroje, aby naši občané nemuseli čekat na rozhodnutí celá léta. To bude záviset na zdrojích více než na čemkoli jiném. Chci poděkovat veřejnému ochránci práv za cennou práci, kterou odvedl, a přeji mu v této věci velice velice obětivě a někdy rovněž značně podceňované činnosti mnoho úspěchů. Je to jedna z nejdůležitějších činností a funkcí v Evropské unii: dbát na práva občanů.

Margrete Auken, jménem skupiny Verts/ALE. – (DA) Pane předsedající, děkuji paní Paliadeliové za vynikající zprávu. Veřejnému ochránci práv se za jeho konstruktivní a přehledný výčet případů dostalo mnoha pochvalných vyjádření a k těmto hlasům se připojuji.

Není mnoho času, a tak se omezím pouze na tři věci. Za prvé se chci zmínit o tom, že veřejný ochránce práv sleduje svoji dohodu s Evropskou investiční bankou. Tuto iniciativu zahájila naše skupina v souvislosti s usnesením Parlamentu o výroční zprávě pro rok 2006. Z tohoto hlediska se zdálo správné zaměřit se na zlepšení v oblasti spolupráce banky s nevládními organizacemi a jinými subjekty občanské společnosti, takže tato spolupráce je v důsledku toho jednodušší a transparentnější, a za toto zlepšení jsme vděční.

Za druhé se chci zmínit o pozměňovacím návrhu předloženém skupinou Zelených/Evropské svobodné aliance, který vyzývá Výbor pro ústavní záležitosti, aby vypracoval postupy usnadňující předložení případu soudu, a s ohledem na to Parlament podpoří doporučení veřejného ochránce práv. Postavení veřejného ochránce práv a následně také právní postavení občanů se tím výrazně posílí. Pro tento krok jsme již dříve v podstatě získali podporu Parlamentu. Nyní doufáme, že v průběhu tohoto plenárního zasedání bude Parlament následovat příkladu výboru a pro toto zlepšení bude hlasovat.

Za třetí se jedná o pozměňovací návrh, který jsme dnes předložili za účelem vyjasnění pravomoci veřejného ochránce práv v případech špatné správy – jinými slovy nesprávných úředních postupů. V této souvislosti nás znepokojuje, že velice volné znění může působit vážné potíže při výkladu. Ačkoliv náš návrh vypadá velmi odborně, je z právního hlediska výrazně bezpečnější než znění zprávy. Jsme rádi, že paní Paliadeliová tento návrh podpořila, a samozřejmě doufám, že Parlament jako celek jej rovněž podpoří.

Ryszard Czarnecki, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedající, pane Diamandourasi, jste velice obratný politik, pane Diamandourasi, a víte, jak získat podporu mnoha politických skupin zde v Parlamentu. Mohli bychom říci, že řada politiků našeho Parlamentu se od vás může učit. Věřím, že vytvoření nových snadno přístupných internetových stránek nebude vašim hlavním úspěchem.

Domnívám se, že bychom se měli zaměřit na spolupráci s veřejnými ochránci práv z různých zemí, nejen z členských států EU, ale také z členských států Rady Evropy, neboť někdy jako představitelé státu dělají pro občany více, než občané dělají pro stát. Rovněž se domnívám, že vytvoření příručky jak správně psát stížnosti občanů od jejich sepsání přímo odradí. Případá mi, že naše orgány potřebují dohled. Jsem přesvědčen, že právě tato myšlenka, byť podvratná, je zde potřebná.

Chtěl bych zdůraznit, že transparentnost, o níž zde hovoříme, je tím zcela nejzákladnějším předpokladem pro nastolení úplné důvěry v Evropskou unii a její orgány. Před nedávnem našim občanům chyběla důvěra v EU, jako může potvrdit paní Paliadeliová. V rámci Plánu D (demokracie, dialog, diskuse) musíme občanům ukázat, že Evropská unie a její orgány jsou transparentní a že slouží občanům. Jinak se demokratický deficit bohužel ještě prohloubí.

Marie-Christine Vergiat, jménem skupiny GUE/NGL. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, úloha veřejného ochránce práv, a tedy i přezkoumání jeho zprávy, představuje pro evropské orgány významný prvek. Je ve skutečnosti jedním z ukazatelů, jak naši spoluobčané vnímají naše orgány.

Několik měsíců po evropských volbách, kdy jsme všichni pociťovali zklamání z nízké volební účasti, ve skutečnosti z nárůstu počtu případů, kdy se lidé zdrželi hlasování, je proto význam, který Parlament přisuzuje této zprávě, klíčový. O to více to platí o následných opatřeních doporučených ve zprávě.

355 stížností (6% nárůst oproti předcházejícímu roku) je velice málo. Je to málo, když uvážíme, že v Evropě žije 500 milionů lidí. Mohli bychom mít z toho radost a považovat to za známku toho, že naši spoluobčané jsou spokojeni. Víme, že ani zdaleka nejsou.

Z tohoto pohledu skutečnost, že většina stížností se týká nedostatku transparentnosti v našich orgánech, také hodně napovídá. Vyjdeme-li z předvolební kampaně, pochopíme, co to všechno znamená. Naši spoluobčané se v našich orgánech příliš nevyznají a nevědí, jak fungují. Nechápu hlavní smysl Evropy a nepřekvapuje, že většina stížností se týká Komise, neboť Komisi vnímají naši spoluobčané jako Evropskou unii.

Nicméně – a tady přeháním, ale jen mírně – s komunikačními místy bylo v rozpočtu do velké míry počítáno a vzhledem k volbám nám bylo řečeno, že „musíme zlepšit komunikaci, musíme ji posílit, abychom zvýšili informovanost svých spoluobčanů“.

Je pravda, že komunikaci opravdu musíme zlepšit, ale domnívám se, že příliš mnoho komunikace zabíjí informace. Ochotně schválím návrh, který nám právě předložil náš socialistický kolega, na zřízení společného internetového prostoru, který nasměruje lidi k nejrozličnějším informacím, které pro ně budou dostupné.

Tato zpráva je indikátorem řádného fungování našich orgánů, řádné správy. To již bylo řečeno. Je indikátorem našeho řízení věcí veřejných. Nejdůležitější proto je zajistit, aby její doporučení byla dodržována, nejen kvůli této zprávě, a zejména zvláštním zprávám, ale také v každodenní praxi.

Velmi vám děkuji, pane Diamandourisi, za to, co děláte pro naše spoluobčany. Velmi děkuji vašemu týmu. Můžete počítat s naší podporou při prosazování a usnadňování vaší činnosti.

Nikolaos Salavrakos, jménem skupiny EFD. – (EL) Pane předsedající, dovolu mi, abych hned na začátku uvedl, že podporujeme zprávu veřejného ochránce práv a zprávu paní Paliadeliové, které jsou komplexní, a blahopřejeme jim k nim. Historie nás učí, že v určitých obdobích, zejména v době hospodářské krize, občané vyjadřují své zjevné zklamání z politických systémů, pokud jde o výkon spravedlnosti, a zároveň platí, že čím větší je vliv státu v hospodářské a sociální oblasti, tím větší je počet sporů mezi občany a orgány státu.

Jde o to, že politický systém musí v této době – samozřejmě vždy, ale především v této době – nacházet východiska pro obnovení důvěry občanů ve správu, stát a odbory. Odvážím se dokonce tvrdit, že protiváhou narůstající korupce a nesprávných úředních postupů je zvýšení etického jednání orgánů a nestrannost orgánů provádějících audity.

Z výše uvedeného jasně vyplývá, že úřad evropského veřejného ochránce práv považuji při obnově důvěry evropských občanů v orgány a instituce Evropské unie za nesmírně důležitý, a podporujeme tedy jakékoli úsilí zaměřené na posílení tohoto úřadu, rozšíření jeho pravomoci a zlepšení jeho obrazu v očích veřejnosti.

Proto vyzývám k tomu, abychom se my všichni všemožným způsobem vynasnažili podpořit činnost evropského veřejného ochránce práv a přijmout všechny aspekty jeho působení, aby se prosadil přístup zaměřený na občana. Blahopřeji vám, pane Diamandourisi.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Pane předsedající, mladí studenti mě požádali, abych je zde na plenárním zasedání Evropského parlamentu informoval o tom, co se v současné době odehrává v Rakousku a také v některých částech Německa. Pane ombudsmane, omlouvám se, ale v tuto chvíli chystám tomuto požadavku vyhovět.

Sociální hnutí známé jako *Die Uni brennt*, neboli Univerzita hoří, vzniklo během několika týdnů v Rakousku. Jedná se o hnutí, které v Rakousku ani v jiných částech Evropy nemá už po celá desetiletí obdoby. Demonstrují tisíce studentů, kteří vycházejí do ulic a obsazují posluchárny. Požadují akademické, nikoli profesní vzdělání, vyzývají k demokratizaci univerzit, a především požadují volný přístup ke vzdělání.

Jedním z hlavních bodů jejich kritiky je Boloňský proces. Například na Vídeňské univerzitě je transparent hlásající „Naplnujte Boloňský proces!“, což je podle mého názoru velice přiléhavé. Tradiční politici už léta Boloňský proces nepřiměřeně vynášejí jako zásadní krok směrem k vytvoření Evropského prostoru vysokoškolského vzdělávání a tvrdí, že nám to zajistí větší konkurenceschopnost. Výsledkem je nakonec vysoce nepružný schematický přístup, částečně zprivatizované univerzity, které by umožnily plánovat výstup procesu vzdělávání.

Avšak vzdělanost je všechno, jenom ne proces, který lze plánovat. Projevuje se při vzájemné komunikaci vzdělaných lidí a v tom jak vyjadřují své myšlenky a pocity. Stejně tak nelze plánovat badatelskou zvědavost a tvořivost, jak toto hnutí opět dokázalo. Proto bychom ho měli podpořit – to je demokracie v praxi.

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jako předsedkyně Petičního výboru a jménem všech členů výboru chci poděkovat veřejnému ochránci práv za odvedenou práci a precizně vypracovanou zprávu. Chtěla bych poděkovat paní Paliadeliové za to, jak skvělým způsobem přispěla k činnosti našeho výboru, a všem účastníkům rozpravy za projevený zájem a pozornost, kterou jí věnovali s cílem zajistit uplatnění těchto nástrojů demokracie a účasti pro naplňování cílů, k čemuž jsou podle Smluv určeny.

Po prostudování zprávy veřejného ochránce práv pro rok 2008 zjišťujeme, že k dosažení cíle uplatnit zásadu zakotvenou v článku 41 Listiny základních práv je bohužel stále ještě hodně daleko. Svého práva oznámit případy nesprávného úředního postupu evropskému veřejnému ochránci práv využilo v roce 2008 3 406 evropských občanů, což ukazuje na rostoucí míru nespokojenosti vzhledem k tomu, že v roce 2007 jejich počet činil 3 211. Domnívám se, že tento údaj by měl být porovnán s mírou obeznamenosti a povědomí, a tvrdím proto na rozdíl od poslance, který vystoupil dříve, že tato čísla svědčí o vysoké míře nespokojenosti Evropanů. Jistou útěchou však může být, když si uvědomíme, že ne všechny tyto stížnosti spadaly do pravomoci evropského veřejného ochránce práv, neboť velká část stížností, které evropský veřejný ochránce práv nepřevzal, byla postoupena jiným orgánům včetně Petičního výboru, jemuž předsedám.

Podle mého názoru my jako evropské orgány, a především Parlament, také musíme přijmout odpovědnost za to, jak lidé vnímají úřední spravedlnost, za jak spravedlivé považují naše orgány. Přestože se jasně potvrdilo, že úloha evropského veřejného ochránce práv nabývá na významu vzhledem ke zvýšenému počtu úspěšně vyřešených případů, my jako Parlament, poté co jsme obdrželi asi 10 % stížností a jako výbor 60 %...

(Předsedající připomněl řečníci vymezený čas)

V tom případě dovolu, abych jen dodala – vzhledem k tomu, že jste dal o trochu více času i jiným, domnívám se, že si mohu dovolit několik vteřin navíc, pane předsedo, neboť jsem také předsedkyní – že tyto orgány mají povinnost přijímat opatření na zdokonalení těchto nástrojů demokracie a účasti, protože máme také Lisabonskou smlouvu, která zavádí právo na občanskou iniciativu. Domnívám se, že musíme zlepšit, i když nikoli změnit, fungování těchto orgánů a že jsme povinni zvýšit účinnost a produktivitu nástrojů, které jsme dali občanům, pokud skutečně chceme pomáhat budovat Evropu národů.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Jako členka Petičního výboru bych také ráda řekla několik slov. V jednom ohledu plně podporuji přijetí zprávy evropského veřejného ochránce práv. Jako členka výboru si také všímám, že při práci postupoval velice vyváženým způsobem.

Co považuji za nesmírně důležité, je jeho snaha zkrátit dobu potřebnou na vyřízení případů. Konec konců víme, že pokud si někdo stěžuje, je z hlediska důvěry nanejvýš důležitý ten fakt, že čím rychleji je stížnost vyřízena, tím rychleji stěžovatel obdrží odpověď. Jsme si zároveň vědomi toho, že většinu stížností představují ty, jimiž se veřejný ochránce práv nemůže zabývat. Z tohoto pohledu bude nejdůležitější, aby občané Evropské unie dostali co nejvíce informací o tom, na který orgán se mohou obracet a s jakými problémy.

Spolupráce výboru s veřejným ochráncem práv byla velice dobrá a věřím, že totéž bude platit i v blízké budoucnosti.

Marian Harkin (ALDE). – Pane předsedající, chci poblahopřát zpravodajce k velice komplexní zprávě a také veřejnému ochránci práv a jeho týmu. Tato služba se rok od roku zlepšuje. Dobře odvedená práce.

Nicméně když zprávu pročítáte a s jejím obsahem souhlasíte, a poté ve vysvětlujícím prohlášení zhlédnete důležitý odstavec, který se vás týká, nemůžete to přejít bez povšimnutí.

Narážím samozřejmě na odstavec, kde veřejný ochránce práv kritizuje Parlament, protože v roce 2005 odmítl žádost o poskytnutí informací týkajících se náhrad vyplacených maltskému poslanci. Samozřejmě, skutečný problém spočíval v tom, že pokud by tyto informace byly sděleny, pak by bylo nutno sdělit informace ohledně všech našich náhrad.

Co se týče mě, jsou to veřejné peníze a veřejnost má právo vědět, jak jsou vynakládány. Zveřejnili jsme částky vyplacené zemědělcům v rámci Společné zemědělské politiky, přesto své vlastní cestovní náklady a jiné náhrady nezveřejňujeme. Osobně se domnívám, že jsou to výdaje oprávněné. Vyplynou z naší činnosti ve prospěch občanů. Znovu opakuji, moje náhrady na zaměstnance, kancelář, cesty atd. za účelem zastupování mých voličů jsou zcela oprávněné a nemusím se za ně omlouvat a nemusím je skrývat.

Tím nenaznačuji, že soukromí mých zaměstnanců je nějak ohroženo, nemusí být. Ale velice jasně říkám, že dokud neumožníme svobodné poskytování informací o svých náhradách a výdajích, budou občané považovat Parlament za místo, kde se káže o transparentnosti, ale ve vlastní sněmovně se na ní netrvá.

Vím, že jednotliví poslanci mohou zveřejňovat a zveřejňují své výdaje na svých internetových stránkách, ale za zpřístupnění těchto informací neseme kolektivní odpovědnost my jako Parlament. Možná to ode mne zní jako moralizování, ale tak to není. Pouze říkám, že k tomu dojde a bylo by lepší, kdyby k tomu Parlament sám napomohl, než kdyby k tomu byl dotlačen.

Oriol Junqueras Vies (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, jako člen Petičního výboru chci doplnit několik postřehů o pozměňovacím návrhu, který předložila naše skupina a který se týká zprávy paní Paliadeliové ohledně výroční zprávy evropského veřejného ochránce práv.

Domníváme se, aniž bychom nadsazovali a posilovali úlohu veřejného ochránce práv, že vymezení nesprávného úředního postupu, které je obsaženo v usnesení, by mohlo mít přesně opačný účinek. Za prvé proto, že navrhovaná definice je příliš volná a neurčitá, a je proto obtížné stanovit, do kterých případů by veřejný ochránce práv měl a může vstupovat, což oslabuje jeho schopnost podniknout kroky. Za druhé, a to je možná ještě důležitější, toto vymezení opravňuje veřejného ochránce práv k zásahu, který jiné orgány mohou snadno považovat za zásah ponechaný volnému uvážení, protože není řádně definován a upraven.

Z těchto důvodů se domníváme, že vymezení nesprávného úředního postupu obsažené v našem pozměňovacím návrhu, který předložila naše skupina, tedy skupina Zelených a Evropské svobodné aliance, je podrobnější a výstižnější a že by bylo mnohem vhodnějším základem pro aktivní, účinný zásah, a orgány i občané by mu zároveň lépe rozuměli.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Vážený pane předsedající, pane ombudsmane, dámy a pánové, velmi si vážím činnosti evropského veřejného ochránce práv, musím však konstatovat, že v činnosti tohoto úřadu spatřuji tři velké problémy. Prvním problémem jsou informace. Široká veřejnost v Evropské unii totiž neví, že evropský ombudsman existuje, natož aby tušila, co dělá a s čím se na něj mohou obracet. Fakta jsou poměrně jednoznačná. Téměř 90 % zaslaných stížností, které předložili moji spoluobčané z České republiky, nespadalo do kompetence evropského ombudsmana. Nejinak tomu je i v jiných členských státech. Evropský parlament proto navrhuje rozsáhlé informační kampaně. Nejsem si však jistý, zda se jedná o lék na správnou nemoc.

Druhým problémem jsou náklady. Každá veřejná instituce něco stojí. S každou novou institucí se zvyšuje množství byrokracie, které musí občané překonávat a ve které se musí umět orientovat. Je proto potřeba se zamýšlet, zda investované prostředky daňových poplatníků odpovídají kýženým výsledkům. V loňském roce si u evropského veřejného ochránce práv stěžovali moji spoluobčané šestašedesátkrát, z celé Evropské unie přišlo téměř 800 případů spadajících do kompetence evropského ombudsmana. Těmito problémy se zabývalo 70 úředníků, daňové poplatníky to stálo 9 milionů eur. Jediný přípustný případ tak stál více než 10 000 eur. To je podle mého názoru více než hodně.

Třetím problémem je subsidiarita. Jako bývalý starosta jsem byl poněkud znepokojen tím, když jsem si přečetl, že jedním z mála případů, kterými se ombudsman zabývá, je územní plán pro malou oblast Břeclavska v souvislosti s rychlostní komunikací. To považuji za naprosto nadbytečné, neboť lokální problémy je třeba v první řadě řešit v obcích, nikoli tady v Bruselu nebo ve Štrasburku. Dámy a pánové, jestliže jsme zřídili tuto instituci, je třeba zajistit její rozumný výkon, činit tak za nejnižší možnou cenu a zejména nezneužívat a uměle nerozšiřovat její pravomoci a byrokracii. V tomto ohledu přeji panu ombudsmanovi mnoho úspěchů.

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, podporuji zprávu paní Paliadeliové a budu pro ni hlasovat a chci poblahopřát panu Diamandourosovi k práci, kterou odvedl. Rád bych zdůraznil, že mnoho evropských občanů se často potýká s tím, co eufemisticky označujeme jako nesprávné úřední postupy, které je nakonec obírají o základní práva. Podle mého názoru toto jednání není důsledkem byrokracie či opomenutí, často je způsobeno chybnou či špatnou politikou, kterou orgány Evropské unie přijaly. Evropský veřejný ochránce práv, na něhož se mohou evropští občané obrátit, jim pomáhá prosadit dodržování jejich práv.

Je proto důležité, aby Evropský parlament, jediný přímo volený a zastupitelský orgán Evropské unie, činnost evropského veřejného ochránce práv politicky podpořil, aby se, pokud to bude možné, podobné jednání omezilo. Dovolte mi, abych konstatoval, že to vyplývá ze zprávy evropského veřejného ochránce práv a ze specifické činnosti současného evropského veřejného ochránce práv, který s takovou podporou ze strany Evropského parlamentu bude moci v příštím období konat svou práci efektivněji.

Abych uzavřel, domnívám se, že je nutné usilovat o to, aby se evropským občanům dostávalo více informací o úloze a pravomoci evropského veřejného ochránce práv, a mohli se tak na něj rychle obrátit, dojde-li k porušení jejich základních práv.

Carlos José Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Pane předsedající, v první řadě bych chtěl poblahopřát, což je jen správné, paní Paliadeliové ke zprávě, kterou předložila nejprve Petičnímu výboru a nyní zde v plénu.

Chci také vyjádřit souhlas s velice citlivým vyjádřením paní Grunyoové a paní Mazzoniové, svých kolegyně ve skupině Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), ale chtěl bych dodat, pane předsedající, že úloha veřejného ochránce práv v demokratickém orgánu je zásadní. K tomuto závěru jsme dospěli v Petičním výboru během mnoha návštěv pana Diamandourose, který předkládal své výroční zprávy, jako je ta, kterou dnes v této sněmovně zkoumáme, případně jiné zprávy ve své působnosti.

Dámy a pánové, nehodlám vás zahltnout čísly. Nicméně ačkoliv bylo dosaženo pokroku, co se týče úlohy veřejného ochránce práv, nepochybuji o tom, že kdybychom provedli průzkum mezi evropskými občany ohledně úlohy veřejného ochránce práv, jeho působení a jeho činností, bohužel bychom zjistili, že občané ho vnímají jako někoho, kdo je daleko, a v mnoha případech ani netuší, že existuje. Možná je to proto, že rozhodnutí veřejného ochránce práv nejsou závazná, jak nám zde on sám připomněl, nebo možná proto, že jeho činnost, pokud jde o členské státy, je velice omezena, jak v této sněmovně zdůraznil pan Diamandouros.

Pokud však chceme poskytovat služby občanům, pak tento orgán – Evropský parlament – a Petiční výbor musí usilovat o posílení a rozšíření činnosti veřejného ochránce práv. I když určitě existuje mnoho petic, jak zde bylo zdůrazněno, zejména ohledně nedostatku transparentnosti, jsem si jist, že řádné poskytování informací – jako jsou nové internetové stránky, které jsou již v provozu, což vítám – by mnohem více přispělo, a na tom trvám, k dosažení cíle, který podle mého názoru bude všemi schválen: že by všichni občané Evropské unie měli mít povědomí o veřejném ochránci práv a možnost se na něho obrátit. Přeji proto veřejnému ochránci práv hodně štěstí a mnoho úspěchů, protože jeho úspěchy budou úspěchy evropských občanů jako celku.

Alan Kelly (S&D). – Pane předsedající, rád bych začal poděkováním paní Paliadeliové za její vynikající zprávu. Všichni zde ve sněmovně hrajeme úlohu v něčem, co by se dalo nazvat „budování důvěry občanů“. Je však nesmírně důležité, abychom budovali své evropské orgány na vizích a myšlenkách těch stejných občanů a na tom, jak si představují, že by měla demokracie vypadat.

Úřad veřejného ochránce práv nikdy neměl významnější postavení a činnost této kanceláře si zaslouží pochvalu. Musíme však připustit, že nedostatek transparentnosti a názor našich občanů na ni stále zůstává hlavním tématem, zejména v Komisi. I když vytvoření nových internetových stránek vítám, nedomnívám se, že je to konečný cíl.

Ostatně více než třetina stížností na evropské orgány se týká nedostatečné transparentnosti. Pokud mají být splněny sliby dané irským občanům a vlastně všem evropským občanům v průběhu ratifikace Lisabonské smlouvy, bude nutné zajistit větší transparentnost všech institucí v Evropě a jejich fungování orientačně sledovat.

Tato zpráva je jasným krokem k tomuto cíli, i když je nutno udělat více, zejména pokud jde o spolupráci s kanceláři národních veřejných ochránců práv a způsob fungování tohoto Parlamentu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN LAMBRINIDIS

Místopředseda

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Také já chci poděkovat evropskému veřejnému ochránci práv za jeho práci. Pokud bych to nyní řekl řecky, přítomní v této sněmovně by se mohli domnívat, že řecká lobby začala spolupracovat s veřejným ochráncem práv, zpravodajkou a řečníky.

Bylo by však dobré a určité v zájmu důvěry a transparentnosti, kdybychom zprávu o činnosti veřejného ochránce práv přijali co nejdříve, ještě před zahájením jeho předvolební kampaně. Pane ombudsmane, ať jste to vy nebo někdo jiný, kdo bude v této činnosti dál pokračovat, doufám, vlastně my všichni doufáme, že veřejný ochránce práv zavítá na informační návštěvu do více než jen dvou regionů Evropy, což snad pomůže tento procentuální nepoměr snížit. Chceme svoji činnost více zprůhlednit a to platí i pro činnost Parlamentu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Pane předsedající, pane Diamandourosi, stejně jako v předcházejících letech veřejný ochránce práv předložil velice objektivní zprávu o své činnosti, z níž lze usuzovat, jak důležitá je jeho mise pro občany Evropské unie.

Zpráva pro rok 2008 nově zahrnuje činnost veřejného ochránce práv v souvislosti s Evropskou investiční bankou. EIB je nejvýznamnějším orgánem poskytujícím půjčky na investování v Evropské unii a v kandidátských zemích. Navzdory značné autonomii, kterou si EIB zachovává v institucionální struktuře EU, musí dodržovat normy řádné správy. S radostí jsem proto přivítala zprávu o zahájení dialogu mezi veřejným ochráncem práv a Evropskou investiční bankou v roce 2008 a o podepsání memoranda o porozumění o souladu se zásadami řádné správy. V tomto dokumentu se EIB zavázala zavést interní proceduru pro šetření stížností, kterou dosud neměla. Rovněž mě těší, že se banka zavázala k uplatňování stejných norem v oblasti řádné správy vůči každému, kdo zažádá o půjčku, ať se jedná o občany EU, nebo ty, kteří občany EU nejsou. Doufám, že Evropský parlament bude o vývoji této spolupráce mezi veřejným ochráncem práv a EIB průběžně informován. Ještě jednou vám ke zprávě blahopřeji.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Evropský veřejný ochránce práv odvedl skvělou práci. Stejného názoru je rovněž Petiční výbor a já podporuji jeho znovuzvolení. Jedním z důvodů je to, že prokázal otevřenost v tak citlivé otázce, jako jsou národnostní menšiny. V této souvislosti bych chtěl upozornit na skutečnost, že vztah Evropské unie vůči národnostním menšinám je naprosto nejasný.

A nakonec, o národnostních menšinách se zmiňuje Lisabonská smlouva, *acquis communautaire* o 100 000 stranách. Vztah k menšinám je však nejasný, protože když například Slovensko přijme špatný jazykový zákon, znamená to, že problematika národnostních menšin nespadá do pravomoci Společenství. Na druhé straně nové členské státy jsou povinny při svém přistoupení podepsat a ratifikovat Evropskou chartu pro regionální a menšinové jazyky a Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin, které se problematikou menšin zabývají. V tomto ohledu byly vyslány dva různé signály, což z Evropy dělá pokrytce. To vyžaduje vysvětlení, protože 15 % evropských občanů jsou menšiny domácí nebo menšiny tvořené přistěhovalci, které zahrnují také 12 milionů Romů.

V Evropě to představuje mimořádně důležitý a závažný problém. Bylo by ideální, kdyby veřejný ochránce práv v rámci své činnosti v budoucnu – a já doufám, že bude ve své práci pokračovat – mohl na tuto otázku soustředit značnou část své pozornosti.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, k této zprávě mám čtyři poznámky.

Za prvé, veřejný ochránce práv je nezbytnou součástí demokratické Evropské unie, a co je nejdůležitější, je blízko občanům.

Za druhé, spolupráce Petičního výboru a veřejného ochránce práv funguje po počátečních obtížích skvěle.

Za třetí, pro Evropu přátelskou občanům představuje Petiční výbor společně s veřejným ochráncem práv klíčovým zachytným střediskem, chcete-li.

Za čtvrté, jako člen Petičního výboru se nepřestávám těšit na kritický dialog s občany Evropské unie, zejména nyní, kdy vstoupila v platnost nová smlouva. Evropská unie je zde pro občany, nikoli naopak, a společně musíme usilovat o to, aby takovou zůstala a aby se její kvalita zlepšovala.

Metin Kazak (ALDE). – (FR) Pane předsedající, nejprve, bych chtěl poblahopřát evropskému veřejnému ochránci práv k rekordnímu počtu šetření uzavřených v roce 2008. Jsem přesvědčen, že jeho nový statut mu umožní pracovat ještě efektivněji a rychle reagovat na stížnosti občanů, spolu s tím poroste vzájemná důvěra mezi veřejným ochráncem práv a občany.

Prioritou veřejného ochránce práv musí být předcházení nesprávným úředním postupům. S politováním konstatuji, že jsme v této oblasti dosáhli jen velmi malého pokroku. Nicméně věřím, že s Listinou základních práv, poté co vstoupí v platnost, a s Lisabonskou smlouvou bude tento aspekt posílen.

Druhým úkolem bude pokračovat v prosazování transparentnosti v rámci evropských orgánů. Třetí výzvou v příštích letech bude vedení informačních kampaní, které zajistí stoprocentní informovanost našich občanů o jejich právech.

A na závěr, Evropská síť veřejného ochránce práv je důležitou základnou pro spolupráci a výměnu osvědčených postupů mezi různými zeměmi. Bulharsko se do této sítě aktivně zapojuje. Nejenže získalo potřebné zkušenosti, ale v posledních letech také zvýšilo autoritu tohoto úřadu.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, chci poděkovat veřejnému ochránci práv, panu Diamandourosovi, především za jeho pevnou podporu Parlamentu v jeho úsilí obhajovat a zvýšit transparentnost při rozhodování, a jak víme, dámy a pánové, v této činnosti je nutno i nadále pokračovat. To přináší to určité výzvy. Paní komisařka Wallströmová hovořila o kodexu řádné správy a já se chci zeptat jí a pana Diamandourose, zdali už není načase, aby nová Komise začala pracovat a předložila návrh právních předpisů, které by platily pro všechny orgány a zavazovaly je k dodržování zásad řádné správy. Pokud vím, každý členský stát má takové právní předpisy připraveny.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Pane předsedající, jako členka Petičního výboru pokládám za důležité, abych dokázala zastupovat zájmy občanů ještě lépe než v současnosti. Přeji si, aby se zvýšilo povědomí širší veřejnosti o možnosti řešit své problémy v Parlamentu. Právě o to tady jde, vzhledem k tomu, že vstoupí v platnost Lisabonská smlouva. Pane ombudsmane, v každém případě vám do budoucna přeji ještě více úspěchů.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Pane předsedající, děkuji paní Paliadeliové za její zprávu. Úloha evropského veřejného ochránce práv je opravdu mimořádně důležitá, obzvláště v této době, kdy se za pomoci Lisabonské smlouvy snažíme vybudovat Evropu, která bude přátelštější vůči občanům. V tomto ohledu je úloha evropského veřejného ochránce práv klíčová a rozhodující. Mám za to, že pan Diamandouros pracoval efektivně a důsledně, prosazoval transparentnost a řešil problémy související s jejím nedostatkem. Kromě toho se snažil zajistit účinné prostředky pomoci v rámci Evropské unie i v samotných členských státech.

Obecně tento přístup dokazuje, že ze strany evropských orgánů celkově vládne vůči občanům duch služby, a občan pak samozřejmě – prostřednictvím tohoto procesu jako celku a za našeho nepolevujícího úsilí – pocítuje větší důvěru v nás všechny, ve všechny orgány Evropské unie.

Proto, a tím se dostávám k závěru, byl pan Diamandouros podle mého názoru ve své práci úspěšný a domnívám se, že dnešní rozprava a předložená zpráva nám poskytují dobrý důvod k jeho znovuzvolení evropským veřejným ochráncem práv na další funkční období.

Nikiforos Diamandouros, evropský veřejný ochránce práv. – Pane předsedající, dovolu mi, abych na začátku velice upřímně poděkoval všem poslancům Parlamentu za jejich velice konstruktivní a velice kladné poznámky k činnosti veřejného ochránce práv. Velmi si toho vážím. Děkuji rovněž těm, kteří k činnosti veřejného ochránce práv měli konstruktivní kritické připomínky. Právě proto jsem zde: abych se poučil z vašich podnětů a z vaší kritiky, a byl tak schopen úspěšně pokračovat v činnosti veřejného ochránce práv a lépe sloužit občanům v budoucnu.

Dovolte mi, abych velmi stručně shrnul, že velké obavy, které jste, jak jsem byl informován, vyjádřili, pramení z potřeby větší transparentnosti, a pokud budu znovu zvolen, určitě se pokusím zdvojnásobit své úsilí při prosazování transparentnosti a řádné správy, za což především se cítím v Unii odpovědný.

Lisabonská smlouva otevírá nejrůznější nové možnosti a samozřejmě mám v úmyslu těchto příležitostí, které mi smlouva poskytuje, maximálně využít, a to opět k tomu, abych lépe sloužil občanům, vždy ve spolupráci s Petičním výborem Parlamentu a s tímto váženým orgánem.

V této souvislosti bych také chtěl krátce poděkovat paní komisařce Wallströmové za její práci, její připomínky a upřímná slova podpory a zopakovat a potvrdit skutečnost, že jelikož Komise pokrývá 66 % všech veřejných služeb Unie, většina stížností bude nutně podávána proti Komisi. Tak tomu zajisté je.

Dovolte mi, abych se nyní zabýval problematikou, na kterou upozornil pan Boştinaru a pan Czarnecki a která se týká větší spolupráce s národními veřejnými ochránci práv, zvláště také s těmi ze zemí mimo Evropskou unii. Jsou zde dvě věci. Já jsem samozřejmě ve spojení se všemi veřejnými ochránci práv z kandidátských zemí, kteří v tomto smyslu stojí mimo Evropskou unii. Kromě toho velmi úzce spolupracuji s komisařem pro lidská práva Rady Evropy, který byl svým orgánem určen jako styčný bod pro všechny veřejné ochránce práv v rámci Rady Evropy.

Mám dojem, že kdybych tento styčný bod obešel, začal bych vstupovat do oblasti mezinárodních vztahů, které jsou ve skutečnosti především doménou Komise, a proto jsem se pokusil nastolit v této oblasti rovnováhu. Nicméně si naléhavě uvědomuji nutnost hlubší spolupráce ve všech oblastech a snažím se toho dosáhnout.

Co se týče doby potřebné pro vyřešení případů, o níž se zmínila paní Gönczová, dovolu mi, abych pouze konstatoval, že nyní jsme schopni tuto dobu velmi výrazně zkrátit, a v průměru více než 50 % – přibližně 55 % – všech případů se v současné době uzavírá za méně než jeden rok nebo zhruba za 12 měsíců.

Vezmeme-li v úvahu, že musíme pracovat ve 23 jazycích, což vyžaduje velmi mnoho překládání, nepřipadá mi ta doba příliš dlouhá. Uvádím vám průměr, protože jednoduché případy se obvykle vyřeší asi za tři až čtyři měsíce; chtěl jsem tuto věc jen upřesnit.

Dovolte mi, abych paní Harkinové v její nepřítomnosti poděkoval a zatleskal, neboť podporovala můj postoj ohledně větší transparentnosti, a to i v situacích, kdy to asi nebylo snadné, mohu-li to tak říci.

Co se týče poznámek pana Vlasáka k veřejnému ochránci práv, vezmu si je opravdu velice k srdci. Ale dovolím si upozornit, že veřejný ochránce práv by neměl být posuzován pouze na základě počtu stížností nebo prováděných šetření. Kromě stížností se každoročně zabýváme více než 11 000 žádostmi o poskytnutí informací. Neustále hodně cestuji po členských státech. Během svého mandátu jsem uskutečnil více než 350 cest po Unii a také jsem navštívil nejrozličnější volební obvody a přednášel ve velkém počtu oblastí.

Takže prostředky, které veřejný ochránce práv vynakládá na službu občanům, se zdaleka nepoužívají pouze jen na vyřizování stížností a byl bych rád, kdyby to měl tento vážený orgán na paměti. Jsem přesvědčen, že většina z vás tohle jistě ví, ale chci to pouze upřesnit.

Na závěr mi dovolu, neboť je to naposledy, kdy hovořím k tomuto orgánu během současného mandátu, abych z tohoto místa co nejupřímněji poděkoval všem tlumočnickům za jejich práci, kterou pro mě v posledních pěti letech vykonávali.

Chrysoula Paliadeli, zpravodajka. – (EL) Pane předsedající, děkuji poslancům na tomto zasedání za jejich konstruktivní poznámky a milá slova na adresu mé zprávy.

Petiční výbor a já osobně jsme měli zcela mimořádnou čest vypracovat zprávu k výroční zprávě o jednom z nejdůležitějších úřadů Evropské unie, evropském veřejném ochránci práv, a dospěli jsme k závěru, že pan Nikiforos Diamandouros svou činností v roce 2008 prospěl tomuto úřadu a vykonával povinnosti z něj vyplývající důsledně, seriózně a účinně.

Svým nestranným a objektivním postojem vůči silným orgánům a byrokratickým přístupům posílil evropský veřejný ochránce práv své postavení, a to nejen proto, že pomohl evropským občanům v případech nedbalosti a neefektivit státní správy, ale hlavně proto, že posílil jejich důvěru v Evropskou unii a její orgány.

Máme za to, že veřejný ochránce práv podpořil v roce 2008 tento úřad respektem k právnímu státu a hlubokým sociálním povědomím, a nastavil tak vysokou laťku pro nadcházející roky. Věříme, že řádný výkon povinností a práv tohoto úřadu ze strany evropského veřejného ochránce práv v příštích letech podpoří dobrou správu v orgánech Evropské unie ještě účinněji a posílí přátelštější přístup k občanům ze strany jejich orgánů. Domníváme se, že to obhájí nejen úřad evropského veřejného ochránce práv a nepřímo i existenci veřejných ochránců práv v jednotlivých členských státech, nýbrž také pevnější pozici Evropského parlamentu, který ho kontroluje a volí.

Předsedající. – Rozprava je uzavřena.

Písemná prohlášení (článek 149)

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Zpráva předložená evropským veřejným ochráncem práv za rok 2008 je neobyčejně vyvážená a komplexní. Chci využít této příležitosti a poblahopřát Nikiforu Diamandourosovi a jeho týmu za odvedenou práci.

Bereme na vědomí především nárůst počtu stížností, který zaznamenal veřejný ochránce práv během roku 2008 – 3 406 stížností ve srovnání s 3 211 v roce 2007. Tuto skutečnost lze vykládat pozitivním způsobem, bereme-li to z hlediska evropských občanů, kteří využívají svého demokratického práva na přístup k informacím, ale také negativním způsobem, pokud zkoumáme obsah těchto stížností.

Stížnosti na údajné nesprávné úřední postupy, jejichž šetření bylo zahájeno v roce 2008, se týkaly hlavně nedostatku transparentnosti, včetně odmítnutí poskytnout informace a zneužití pravomoci. Považuji za znepokojivé, že 36 % šetřených případů se zabývá stížnostmi na nedostatek transparentnosti ze strany evropských orgánů, neboť evropská správa je klíčovým prvkem při budování důvěry občanů, což je součástí evropského projektu. Domnívám se také, že musíme udělat vše, co bude v našich silách, abychom zvýšili transparentnost rozhodování a úředních postupů našich orgánů.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Evropská unie je džungle – nejen pokud jde o její dotace, ale také v oblasti svých pravomocí, svých rozhodovacích procesů a dokonce své přítomnosti na internetu. Jedním slovem, pro průměrného občana zůstává EU rébusem, který obestírá záhada. Právě tuto oblast měla vyřešit

Lisabonská smlouva. Měla zajistit větší transparentnost, měla zajistit, že Evropa bude uskupením svých kulturních národů a historických národních států sdružených v rovném partnerství, Evropou různorodou, federativní a subsidiární ve svém vnitřním uspořádání, ale sjednocenou a silnou navenek, a zastupující tak evropské zájmy. Zdá se však, že o transparentnost je malý zájem – rozhodování Rady a jmenování předsedů Komise se děje za zavřenými dveřmi. Společná přítomnost na internetu vyžaduje důsledné používání pracovních jazyků EU – němčiny, angličtiny a francouzštiny, jimiž je možno oslovit většinu občanů EU. A bylo by dobře, kdyby současné předsednictví Rady toto vzalo na vědomí. Zavedení úřadu veřejného ochránce práv EU je krokem správným směrem, ale je nutno vynaložit větší úsilí, pokud chceme zmenšit propast mezi EU a občany. Nejdůležitějším krokem by bylo uspořádání referend k tématům, která předznamenávají budoucí cestu, a výsledky těchto referend by musely být respektovány. Benešovy dekrety naprosto nemohou legalizovat nespravedlnost. Ani veřejný ochránce práv není příliš platný občanům druhé kategorie.

Krisztina Morvai (NI), písemně. – (HU) Zpráva evropského ochránce práv neodráží zkušenosti, které jsem získala v Maďarsku jako právnička zabývající se otázkou lidských práv. Nezmiňuje se o tom, že na podzim 2006 policie pod taktovkou vlády zranila, uvěznila a vydala k neoprávněnému trestnímu stíhání několik stovek pokojných chodců a demonstrantů, kteří si připomínali jedno mimořádné výročí. EU mlčela. Také se vůbec nezmiňuje o tom, že od té doby policie pravidelně a neoprávněně kontroluje doklady lidí, kteří demonstrují za změny, a také je nahrává na video, protiprávně je šikanuje a často je svévolně zatýká.

Také „díky“ ostudnému pasivnímu postoji Evropské unie je 16 opozičních aktivistů už celé měsíce zadržováno ve vazbě na základě podezření ze spáchání „teroristického činu“. Jejich „hlavním zločinem“ je založení hnutí zaměřeného na odhalování případů korupce, které se dopouští vláda. Způsob provádění domovních prohlídek a zabavování jejich majetku spolu s neustálým do očí bijícím porušováním jejich práv jako zadržovaných je zcela v rozporu s evropskými lidskoprávními normami.

Docházelo například k namátkovým zastrahujícím domovním prohlídkám, které prováděla početná maskovaná komanda bez přítomnosti oprávněné důvěryhodné osoby či jiných záruk. Při zabavování počítačů byly zcela ignorovány právní směrnice a nebyl pořizován odborný záznam aktuálně uložených dat, což umožnilo orgánům falšovat důkazy a opět si vyřizovat účty s politickými protivníky. Od EU očekáváme rozhodný zásah.

Siiri Oviir (ALDE), písemně. – (ET) Článek 41 Listiny základních práv uvádí, že „každý má právo na to, aby jeho záležitosti byly orgány a institucemi Unie řešeny nestranně, spravedlivě a v přiměřené lhůtě“. Vzhledem k tomu, že jsme obeznámeni se zprávou o činnosti evropského veřejného ochránce práv za rok 2008, musíme však bohužel připustit skutečnost, že nejčastějším typem nesprávného úředního postupu v orgánech EU, který je uváděn ve stížnostech, je nedostatek transparentnosti (36 % všech šetření).

Ze své strany považuji za skutečně znepokojivé, že ačkoliv Evropský parlament svým vlastním usnesením schválil Kodex řádné správní praxe veřejného ochránce práv v roce 2001, ostatní orgány Unie se požadavky Parlamentu v plném rozsahu neřídily.

Plně podporuji návrhy zpravodajky, aby nesprávné úřední postupy byly napříště vykládány širěji, aby kromě protiprávních úředních kroků a porušení závazných norem a zásad zahrnovaly také případy, kdy ze strany správních orgánů dojde k zanedbání povinnosti, netransparentnímu jednání nebo k porušení jiných zásad řádné správy. Osobně rovněž vyzývám orgány EU a budoucího veřejného ochránce práv, aby zvýšili transparentnost vyhodnocovacích procesů a správních struktur EU a vypracovali kodex, který bude účinně fungovat a omezí výskyt nesprávných úředních postupů v Evropské unii.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), písemně. – (PL) Pane předsedající, dámy a pánové na začátku bych chtěl poděkovat zpravodajce, paní Paliadeliové, za velice komplexní a přehlednou zprávu, a veřejnému ochránci práv a jeho týmu za jejich neúnavné úsilí o odstranění nesprávných úředních postupů a zvýšení správních norem v Evropské unii. Evropský veřejný ochránce práv plní významnou úlohu a zásahy provádí v souladu se zásadou, podle níž jsou „rozhodnutí přijímána co nejotevřeněji a co nejbližší občanům“. Zprávu jsem četl s potěšením, neboť dokazuje, že veřejný ochránce práv aktivně a vyváženě vykonával své pravomoci, neboli řešil stížnosti a udržoval konstruktivní vztahy s evropskými orgány. Nicméně s obavou sleduji, že počet stížností ve srovnání s rokem 2007 vzrostl. Naštěstí pouze o 6 %, ale pro naše orgány by to mělo být varováním. Úřední aparát by se z této skutečnosti měl poučit a v budoucnu se vyvarovat chyb a nesprávného jednání uplatněním doporučení uvedených ve zprávě. Podporuji zpravodajku v její výzvě určené orgánům a úřadům Evropské unie, aby uvedly své postupy do souladu s ustanoveními Kodexu řádné správní praxe. Od chvíle, kdy Evropský parlament přijal usnesení, kterým kodex schválil, již uběhlo osm let. To je velmi

dlouhá doba. Přepřarování ustanovení kodexu nám pomůže zajistit širší spolupráci a součinnost v zájmu co nejučinnější reakce na potřeby našich občanů.

6. Přečodné pokyny týkající se postupů v rozpočtových záležitostech s ohledem na vstup Lisabonské smlouvy v platnost (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A7-0045/2009) pana Lamassourehu předložená jménem Rozpočtového výboru o přechodných pokynech týkajících se postupů v rozpočtových otázkách s ohledem na vstup Lisabonské smlouvy v platnost [2009/2168(INI)].

Alain Lamassoure, zpravodaj. – (FR) Pane předsedo, v první řadě bych chtěl využít této příležitosti a poděkovat panu předsedovi Barrosovi a panu komisaři Šemetovi za jejich rozhodnutí odložit zveřejnění návrhů Komise o budoucí rozpočtové politice a aktualizaci finanční perspektivy až na další půlroční období.

Je pravda, že Evropská rada a Parlament souhlasily, aby tato aktualizace proběhla v letech 2008-2009, ale to bylo před čtyřmi roky, což je celá věčnost. Mezitím byla Lisabonská smlouva, první irské referendum, finanční krize, průtahy se vstupem nové smlouvy v platnost a tak dále.

Je proto moudřejší, aby úkolem představit svůj politický program společně s finančním zajištěním tohoto programu byla pověřena až nová Komise za několik měsíců.

Na druhé straně, vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva má vstoupit v platnost 1. prosince, nesmíme ztrácet čas přijímáním přechodných opatření potřebných pro přechod od jedné smlouvy ke druhé v oblasti rozpočtu.

Švédské předsednictví navrhlo, aby dohodovací výbor 18. listopadu byl pro tyto tři orgány příležitostí dosáhnout v této věci politické dohody. Nyní je proto věcí Parlamentu, aby své delegaci v dohodovacím výboru udělil pověření vyjednávat.

Je nutno co nejdříve projednat čtyři body, žádný z nich by ovšem neměl představovat vážný politický problém.

Za prvé postup převodu: zrušení rozdílu mezi povinnými a nepovinnými výdaji vyžaduje přijetí jednotného postupu s tím, že oba dva rozpočtové orgány budou na stejné úrovni a bude zachována flexibilita, kterou musí Evropská komise při správě rozpočtu projevit.

Za druhé dodatečné rozpočty: od začátku roku 2010, bude zapotřebí přijmout první dodatečný rozpočet na zajištění finančních prostředků pro všechny dotčené orgány k výkonu jejich nových pravomocí stanovených Lisabonskou smlouvou. Potřebujeme proto zjednodušený postup vycházející z nového postupu, aby smlouva umožnila přijetí hlavního rozpočtu.

Za třetí harmonogram pro přípravné jednání všech tří orgánů, nebo to, co nazýváme pragmatickým harmonogramem: zde není třeba dělat nic jiného než to, co jsme dělali předtím.

Za čtvrté – nakonec – postup, pokud se uchýlíme k systému prozatímní dvanáctiny, při nepravděpodobné, leč možné variantě, že se nám nepodaří dosáhnout dohody o rozpočtu pro rok 2010: v tomto případě se domníváme, že ustanovení Lisabonské smlouvy jsou dostatečně přesná, aby nutnost dodatku vyloučila.

Váš Rozpočtový výbor tyto návrhy velkou většinou přijal. Vyzývám sněmovnu, aby udělala totéž, abychom mohli jednání s Radou a výborem uzavřít ve stanovené lhůtě.

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Pane předsedající, chtěl bych poděkovat panu Lamassourovi za jeho zprávu.

Vstup Lisabonské smlouvy v platnost pozmění pravidla v rozpočtové sféře a Evropský parlament a Rada budou o všech výdajích spolurozhodovat na stejné úrovni. To bude znamenat nový právní rámec, který budou muset tyto orgány společně důkladně zvážit.

Jelikož neseme společnou odpovědnost za zajištění nepřetržitého a hladkého průběhu rozpočtových procesů a úkonů, sdílím názory zpravodaje, že je naléhavě nutné dohodnout se na přechodných pokynech. Tato přechodná pravidla jsou spíše technické povahy a budou platit pouze do té doby, dokud nevstoupí v platnost nový právní rámec.

Zpravodaj se ve své zprávě zaměřil na ta správná témata. Budeme potřebovat nová pravidla pro provádění převodů a nová pravidla pro přijetí opravných rozpočtů. Budeme potřebovat harmonogram, který umožní odpovídající zapojení všech zúčastněných subjektů. Také bude nutno dohodnout se na jasných zásadách spolupráce a v případě potřeby mít k dispozici nějaká pravidla o prozatímních dvanáctinách.

Mohu zde potvrdit, že jsem připraven předložit potřebné návrhy v zájmu dosažení vyvážené dohody. Navrhuji, abychom o těchto otázkách začali diskutovat v triologu, který se uskuteční dnes odpoledne. Doufám, že naše tři orgány budou schopné v průběhu listopadového dohodovacího řízení dosáhnout dohody.

Salvador Garriga Polledo, jménem skupiny PPE. – (ES) Pane předsedající, Lisabon přinese mnoho změn, ale málo z nich bude tak zásadních jako zásahy do rozpočtového procesu.

Každý hlavní zpravodaj pro rozpočet ví, jak funguje současná strategie dvoukolového jednání. Je jasné, že zvládnutí této oblasti v rámci jednoho kola si vyžádá další úsilí, pokud jde o spolupráci a dosažení konsensu mezi různými orgány.

Tato nová situace již ovlivňuje současné jednání o rozpočtovém procesu a jeho dohodovací řízení, které se koná příští týden, protože víme, že je to naposledy, kdy to bude probíhat dosavadním způsobem. Chci poděkovat Rozpočtovému výboru za to, že nám tato přechodná pravidla předložil rychle a pružně.

Příštích několik měsíců bude pro rozpočtovou politiku klíčových; dojde k naléhavým převodům, v příštích několika měsících budou přijaty naléhavé opravné rozpočty, na něž bude nutno v plném rozsahu reagovat s využitím nového postupu, a mimo jiné bude nutné projednat rozpočtová salda upravující rozpočet na základě nového postupu, který bude od všech orgánů vyžadovat velkou odpovědnost.

Vzhledem k těmto přechodným pravidlům zastává moje skupina názor, že bude třeba vynaložit další úsilí, ale velice důležitou úlohu bude hrát především budoucí předseda Rady, a to zejména při dodržování aktuálně platné „gentlemanské“ dohody. Je možné, že Rada bude v pokušení jednat tak, aby se zvýhodnila ve velice naléhavých rozpočtových otázkách, jako je Evropský útvar pro vnější činnost, ale tyto tři orgány budou samozřejmě na stejné úrovni a na straně Parlamentu bude tedy spočívat velká odpovědnost.

Göran Färm, jménem skupiny S&D. – (SV) Pane předsedající, Lisabonská smlouva přinese velké změny, v nemalé míře i ve sféře rozpočtu. Jak již řada lidí poukázala, nejdůležitější změnou je odstranění rozdílu mezi povinnými a nepovinnými výdaji. Evropský parlament bude mít proto v otázce celého rozpočtu spolurozhodovací pravomoc a my získáme nový zjednodušený rozpočtový proces. Smlouva je nyní připravena a schválena, ale to neznamená, že můžeme přejít přímo na nový postup.

Za prvé, plně se shodujeme v tom, aby letošní rozpočtový proces proběhl podle starých pravidel, neboť pokoušet se o změnu uprostřed čtení rozpočtu by způsobilo zmatek. Za druhé, než bude možno plně uplatnit novou smlouvu, potřebujeme novou institucionální dohodu. Potřebujeme aktualizované finanční nařízení a nový, znovu projednaný dlouhodobý rozpočet, víceletý finanční rámec, jako součást těchto nových právních předpisů.

To si vyžádá čas. Abychom mohli začít připravovat nový rozpočet v roce 2010, potřebujeme řadu přechodných ustanovení. Chtěl bych využít příležitosti a poděkovat předsedovi Rozpočtového výboru panu Lamassouovi, který se rychle chopil iniciativy a v rekordním čase tuto zprávu vypracoval, i když přitom nicméně velice úzce spolupracoval s různými skupinami ve výboru. Máte moje poděkování.

Do zprávy jsme zahrnuli také řadu názorů na povahu nových trvalých řešení. Několik názorů jsme předložili především my sociální demokraté. Nejdůležitější je, aby Parlament mohl uplatňovat své nové pravomoci i během přechodného období, aby návrhy, které je třeba předložit, vyústily v budoucnu v novou institucionální dohodu a aby revidované finanční nařízení bylo považováno za jeden soubor, takže budeme mít k dispozici funkční celek bez překryvů a bez problémů s výkladem.

Doufám, že v dnešní diskusi tří subjektů se rovněž dokážeme dohodnout na tom, jaké budou první prvky. Na závěr bych jen rád dodal, že změna, kterou to přinese pro rozpočtový proces, je dobrým příkladem zjednodušení a omezení byrokratických postupů, což celá EU naléhavě potřebuje.

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. – (DA) Pane předsedající, také já bych nejprve chtěla vyjádřit svou radost z toho, že nyní už máme k dispozici Lisabonskou smlouvu, smlouvu, která Parlamentu samozřejmě poskytne větší pravomoc v otázce rozpočtu a změny způsob, jakým roční rozpočet EU schvalujeme. Nacházíme se v přechodném období, kdy se rozpočet pro rok 2010 schvaluje podle staré smlouvy, ale plnění

rozpočtu bude sledováno a následná opatření budou přijímána již podle nové smlouvy. Toto však vyřešíme v praxi. Zahájili jsme zprávou pana Lamassourehu, a já bych mu chtěla poděkovat za to, že začal jednat tak rychle. Tato zpráva, která uvádí, jak máme nakládat s opravnými rozpočty a převody a jinými již zmíněnými věcmi, má plnou podporu skupiny Aliance liberálů a demokratů pro Evropu.

Skupina Evropa svobody a demokracie předložila řadu pozměňovacích návrhů na zrušení opravných rozpočtů a převodů. Mohu vám sdělit, že skupina ALDE bude hlasovat proti všem návrhům této skupiny. Souhlasíme s panem Lamassourem, že počet opravných rozpočtů by se měl snížit. V průběhu roku však dochází k nečekaným událostem, a proto podobný nástroj potřebujeme. Navíc tento nástroj mají i vnitrostátní parlamenty. Změny je pak možné provádět během roku. Rostoucí počet žádostí o finanční prostředky z fondu pro přizpůsobení se globalizaci v souvislosti s velkým počtem případů propouštění povede pochopitelně k přijetí řady opravných rozpočtů. Také bychom se neměli zbavovat možnosti provádět převody mezi účty. Pro to, jaké množství prostředků může Komise převést a jakým způsobem se to má provádět, existují velice pevně stanovená pravidla, – nelze to udělat jen tak, ať chce Komise sebevíc. Nejprve musí požádat Parlament a Radu.

Zpráva rovněž zdůrazňuje, že nyní je třeba změnit také finanční nařízení a interinstitucionální dohodu, a už se velice těším na to, že nám Komise brzy předloží nějaký návrh.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, pane komisaři, jménem skupiny Zelených/Evropské svobodné aliance chci oznámit, že jednoznačně podporujeme mandát předsedy Rozpočtového výboru Alaina Lamassourehu. Jsme přesvědčeni, že v přechodném období, ve kterém se nyní nacházíme, povede jednání velmi dobře a s velkou sebedůvěrou. Víme, že při přechodu od uplatňování Smlouvy z Nice k Lisabonské smlouvě – na kterou všichni čekáme a kterou potřebujeme, abychom vytvořili demokratičtější a transparentnější Evropu – musíme mít jasná pravidla.

Rozpočtový výbor je odpovědný, spolu s Radou a dalšími, za sestavení evropského rozpočtu a my Radě jasně říkáme, že hodláme chránit a posilovat svá parlamentní práva. Nedovolíme – a to platí rovněž při jednáních pod vedením pana Lamassourehu – aby tato práva byla jakýmkoli způsobem omezena, neboť jsme si naprosto jisti, že nesmí dojít k žádnému posunu moci směrem k Radě.

Ráda bych vám připomněla, že pokud jde o nové rozpočty na příštích několik let, je nezbytně nutné, aby evropský rozpočet sestavily členské státy společně s Evropským parlamentem ve skutečně evropském duchu. Jedině tehdy můžeme Evropskou unii připravit na budoucnost. Rovněž vám chci připomenout, že vzhledem k finančním předpisům a zejména vzhledem k tomu, jak jsou peníze skutečně rozdělovány členskými státy a v rámci těchto států, že to samozřejmě musí probíhat tak, aby se zabránilo zneužití. Nesmí docházet k žádným skandálům nebo podvodům, ale finanční předpisy je zároveň nutno zjednodušit a zprůhlednit, aby naše evropské programy nevytvářely místní problémy, nýbrž aby se dostaly skutečně až k lidem. Tak by měla být formulována naše evropská rozpočtová politika pro příštích několik let.

Marta Andreasen, jménem skupiny EFD. – Pane předsedající, podle zprávy paní poslankyně Guy-Quintové z dubna 2008 by měl být nyní připraven k přijetí nový právní rámec, který bude mít vliv na rozpočtové otázky. Všechny orgány se shodly na tom, že právě tímto způsobem zabráníme vzniku právního vakua. Nepotřebujeme proto mít žádné přechodné pokyny ohledně rozpočtových otázek.

Zpráva pana poslance Lamassourehu se zaměřuje na schválení opravných rozpočtů a převodů, přičemž v obou případech se jedná o nebezpečné a nepřiměřené postupy, které prozrazují nedostatek profesionality, neboť se týkají rozpočtového procesu a procesu plánování a v přechodném období se stávají ještě nebezpečnějšími.

Počet opravných rozpočtů je v současné době příliš vysoký a neodpovídá dokonce ani podmínkám stanoveným v článku 37 finančního nařízení.

Příliš vysoký je rovněž počet převodů, k nimž by nedocházelo, kdyby se při plánování rozpočtu více zohledňovaly potřeby různých odvětví v různých zemích.

Jako členka Rozpočtového výboru jsem zděšena, když vidím, jak téměř celý výbor, kromě mě, schvaluje všechny tyto žádosti o převody.

Během přechodného období by proto neměly být schvalovány žádné opravné rozpočty ani převody a veškeré úsilí by se mělo soustředit na přijetí právního rámce s cílem zabránit dalšímu poškozování zájmů daňových poplatníků.

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Pane předsedající, nizozemská strana Partij voor de Vrijheid (PVV) zasedá v Evropském parlamentu poprvé a je otřesena zřetelným přístupem poslanců této sněmovny. V tomto smyslu Parlament připomíná jakýsi antiparlament. Zdá se, že cílem je vytáhnout z kapes tvrdě pracujících občanů Evropy, zejména Nizozemska, co nejvíce peněz.

Miliardy se vynakládají na oblíbená témata levice, jako je klima a rozvojová pomoc, zatímco v Nizozemsku se lidem nedostává péče v domovech s pečovatelskou službou, věk, kdy vzniká nárok na státní starobní důchod (AOW), se zvyšuje na 67 let a policie musí omezovat výdaje. Pane předsedající, tento parlament by zde měl být pro občany, ale místo toho jen realizuje své vlastní politicky korektní, velice nákladné programy a programy svých elitářských kamarádků.

Irové bohužel tu nechutnou Lisabonskou smlouvu odsouhlasili, ale aspoň dostali na výběr. PVV považuje za ostudné, že tato děsivá smlouva byla nizozemským občanům nacpána do krku. Naneštěstí je to však realita a bohužel i my se s ní budeme muset naučit žít.

PVV v této sněmovně konstruktivně spolupracuje. Nicméně s touto zprávou nemůžeme souhlasit. Nizozemsko je největším čistým přispěvatelem na obyvatele a my chceme, aby se to velmi brzy změnilo. Můj požadavek na zpravodaje zní, aby zahrnul do své zprávy prohlášení v tom smyslu, že Evropský parlament vyzývá Radu, aby co nejrychleji ukončila stav, kdy Nizozemsko trvale zůstává největším čistým přispěvatelem na obyvatele.

Pokud toto bude ve zprávě uvedeno, při hlasování se zde ve sněmovně rozsvítí další čtyři zelené signálky. Napadá mě, že je to jedinečná příležitost pro zpravodaje. Chtěl bych dodat, že podpoříme všechny pozměňovací návrhy, které předloží skupina Evropa svobody a demokracie.

László Surján (PPE). – (HU) Dámy a pánové, v Maďarsku v Budapešti se po První světové válce na přechodnou dobu stavěly jednoduché nouzové stavby, kde měla být poskytována lékařská péče válečným zajatcům, kteří se vraceli domů. Tyto dočasné stavby jsou v provozu dodnes.

Požadujeme zavedení přechodných procesních pravidel na zabezpečení rozpočtového procesu. Myslím, že pan Lamassoure, zpravodaj a předseda výboru, se zmínil o zásadách, a rád by viděl uplatnění v praxi těchto zásad, které přetrvávají přinejmenším tak dlouho jako ony nouzové budovy sloužící již 90 let, jak jsem právě uvedl. Je mimořádně závažné, že jsme za Lisabonskou smlouvu zaplatili vysokou cenu. Vzdali jsme se některých zásad a občané jedné země, České republiky, budou v menší míře užívat lidských práv než většina Evropanů. Je naší hlavní povinností uplatňovat tuto smlouvu, za kterou jsme tak draze zaplatili, hladce, bez zádrhelů a účinně. Návrhy, pro jejichž uplatnění zpravodaj nyní požaduje souhlas, slouží tomuto účelu podle mého názoru více než přiměřeně. Moje skupina by si proto přála, aby je Parlament schválil podstatnou většinou a bez jakýchkoli změn.

Na závěr, stále ještě na téma dočasnosti, před několika desítkami let se objevil inzerát oznamující, že pro sovětské důstojníky dočasně pobývajících v Maďarsku byly postaveny byty určené k trvalému vlastnictví. To znamená, že bez ohledu na to, nakolik považujeme něco za trvalé, po určité době to zastará. Doufám, že až tyto stávající předpisy přestanou platit, budou nahrazeny nějakými lepšími. Doufám v to a všechny vyzývám, aby tento návrh podpořili.

Eider Gardiazábal Rubial (S&D). – (ES) Pane předsedající, jak již bylo řečeno, Lisabonská smlouva konečně vstoupí v platnost a některé dopady této skutečnosti pocítíme okamžitě po podpisu, například některé činnosti Rozpočtového výboru se počínaje lednem musí řídit novými pravidly. Naše tři orgány proto již pracují na ustanovení prozatímních pravidel, které budou řídit naši činnost, zatímco nové předpisy uvedené ve smlouvě jsou projednávány a přijímány.

Zprávu pana Lamassourehu plně podporujeme. Domníváme, že k jejím závěrům není třeba nic víc dodávat. Jenom doufám, že v dialogu, který se mezi těmito třemi orgány začíná rozvíjet, převládne shoda a že se nikdo nepokusí převážet váhy ve svůj vlastní prospěch.

Pokud dovolíte, uvedu několik postřehů, protože mám dojem, že chvílemi vládne v části Rozpočtového výboru optimismus a že tento optimismus nás vedl k přijetí bodu odůvodnění potvrzujícího, že Lisabonská smlouva výrazně zjednodušuje rozpočtový proces.

Právě jsem nastoupila do Parlamentu a s evropským rozpočtem pochopitelně nemám žádné předchozí zkušenosti, ale upřímně řečeno, na základě toho, co jsem si o nových rozpočtových ustanoveních přečetla, nejsem nakloněna tomu tento optimismus sdílet. Postup bude složitý a závislý na rozsahu dohody, nebo s větší pravděpodobností na nedostatku shody mezi Parlamentem a Radou, bude komplikovaná. S jistotou to však budeme vědět teprve tehdy, až budou některé rozpočtové procesy provedeny podle nových pravidel.

Už teď ale víme, jakým způsobem uvažuje Rada, a v tomto případě je pravda, že nejsem velkou optimistkou, protože vidím, že Rada se snaží získat co nejvíce pravomocí, aby mohla zablokovat jakékoli rozhodnutí, které jde proti ortodoxní linii. To znamená, že chce, aby byla schopna zablokovat každé rozhodnutí, které by navýšilo výdaje byť jen o jedno euro, než je plánováno, ať se děje cokoli. Pokud je tomu tak, pokud si chce Rada podržet veškerou kontrolu, domnívám se, že se dopouští velké chyby. Rada totiž potřebuje silný Parlament, který jí bude při spolupráci rovnocenným partnerem.

Timo Soini (EFD). – (FI) Pane předsedající, podporuji dobře odůvodněné návrhy, které předložila moje kolegyně, paní Andreassenová. V této zprávě vítáte existenci Lisabonské smlouvy. Na to máte právo, ale za sebe znovu říkám, že je mi smutno, když vidím, jak je naše svrchovanost drcena. Vyhráli jste, ale my budeme zde a budeme vašim svědomím, protože způsob, jakým byla Lisabonská smlouva prosazena, nebyl správný. Věc svrchovanosti nikdy nezemře. Zpráva se zmiňuje o tom, že k právnímu předpisu bude nutno přijmout některé pozměňovací návrhy, aby tuto finanční ústavu – právě tak to říká – bylo možno realizovat. Takže jste to připustili. Je to tedy ústava: finančně, politicky a právně. Měli jsme pravdu a náš boj o svrchovanost zde bude pokračovat.

(Potlesk)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Pane předsedající, není pochyb o tom, že Lisabonská smlouva zavádí rozsáhlé změny týkající se rozpočtu a postupů pro jeho schválení. Zmíním se pouze o odstranění rozdílu mezi povinnými a nepovinnými výdaji, což by mělo posílit postavení Parlamentu a podpořit uznání víceletého finančního rámce jako právně závazného legislativního aktu. Stejně tak důležité je zjednodušení rozpočtové ho procesu.

Při úvahách o těchto změnách však nesmíme zapomínat na jejich účinné provádění, abychom zajistili co nejsnadnější přechod na nové zásady. To je obzvlášť důležité z hlediska příjemců dávek z rozpočtu EU.

Máme před sebou nyní úkol určit, ve kterých oblastech jsou přechodné pokyny nejvíce zapotřebí. Chtěl bych proto vyjádřit podporu této zprávě a zároveň i veškerému úsilí zaměřenému na přijetí prostředků, které pomohou rozpočtové otázky uvést do souladu s novou smlouvou.

Reimer Böge (PPE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, osobně i jako zpravodaj pro víceleté finanční plánování velmi vítám zprávu předsedy našeho výboru pana Lamassourehu, neboť buduje potřebné mosty, i v oblasti právní jistoty, které potřebujeme, dokud se nedohodneme na nezbytné úpravě interinstitucionální dohody a dalších technických postupech, které je nutno vyjasnit podle zákona o smlouvách. Chci jasně říci, že toto rozhodnutí také objasňuje, že podle nás celý balíček zůstane, tak jak je, až na budoucí jednání – od otázky úpravy interinstitucionální dohody až po otázku, jaká bude naše součinnost se službou pro vnější činnost, například čistě z hlediska rozpočtu.

Vzhledem k dosavadní dohodě se rovněž domnívám, že je správné, aby příslušné vyhodnocení fungování dosavadní interinstitucionální dohody – řekl bych jak technicky, tak z hlediska rozpočtové politiky – bylo řádně začleněno do tohoto procesu zpracování souhrnného balíčku v zájmu uplatnění Lisabonské smlouvy. To navíc neznamená pouze otázku technickou a otázku postupů, ale také přezkoumání potřebné flexibility a rozpočtového rozpětí, pokud skutečně máme v úmyslu uplatňovat Lisabonskou smlouvu v oblasti rozpočtové politiky.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Pane předsedající, já bych chtěl na začátku vyjádřit velké poděkování panu Lamassourovi za zprávu, kterou připravil. Myslím, že ten dokument je potřebný a že byl připraven v příslušné rychlosti. Víme, že Lisabonská smlouva fakticky začne platit už od prosince tohoto roku a tuto zprávu určitě potřebujeme. Chtěl bych ještě zareagovat na některé projevy, které se týkaly platnosti Lisabonské smlouvy. Lisabonská smlouva v tuto chvíli platí, nemá smysl nad tím dále diskutovat. Chtěl bych se ještě vyjádřit k jedné poznámce, kterou měl pan kolega László Surján. Chtěl bych panu Surjánovi slíbit za Českou republiku, že čeští sociální demokraté udělají všechno proto, aby výjimka, kterou požadoval prezident Klaus, byla za Českou republiku stažena, protože ji pokládáme za ostudnou.

Lajos Bokros (ECR). – (HU) Skupina Evropských konzervativců a reformistů také s radostí souhlasí s přechodnými procesními pokyny pro rozpočtové otázky, ale dodáváme dosti důležitou poznámku, že zároveň odmítáme, aby se tyto přechodné procesní pokyny pro rozpočtové otázky staly trvalými. Na druhé straně se domníváme, že přechod mezi dvěma různými systémy je nutný, a proto je třeba vypracovat přechodné procesní pokyny. To nutně neznamená, že proces bude ohrožen zbytečným přerozdělováním. V budoucnu skutečně nesmíme dopustit, aby k přerozdělování docházelo každý týden a každý měsíc.

V trvalých pokynech musí být proto stanoveno, že toto přerozdělování lze provádět nanejvýš dvakrát do roka, aby byla zachována rozpočtová jednotka, stabilita a transparentnost.

Předsedající. – Pane Lamassoure, možná je to poprvé v životě, kdy se vám to stalo, ale předsedající vám nyní dává 15 minut řečnické doby na to, abyste mohl tuto rozpravu uzavřít, pokud si to přejete.

Můžete, myslím, říci všechno, co chcete, anebo můžete dodržet dvě minuty, které vám byly vymezeny na závěrečné poznámky v pořadu jednání!

Alain Lamassoure, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, nezneužiji tohoto výjimečného práva, které jste mi udělil.

Chtěl bych poděkovat všem řečníkům ze skupin, které podporují hlavní návrhy obsažené ve zprávě, a ujistit všechny skupiny, že společně s Evropskou komisí a s Radou budeme i nadále usilovat o úspěšné uzavření těchto jednání ve stejném týmovém duchu. Mám za to, že rozprava nám ukázala, že s těmito zásadami velká většina souhlasí. Paní Andreassenová – která již není přítomna – předložila řadu pozměňovacích návrhů, jimiž se zde nemůžeme vzhledem k časové tísní zabývat.

Upozorňuji na to, že od 1. prosince přibude Unii několik nových orgánů: předseda Evropské rady, vysoký představitel se zcela novými pravomocemi a Evropská služba pro vnější činnost. Budeme proto muset velice rychle přijmout některá rozhodnutí týkající se rozpočtu, jestliže chceme, aby nová smlouva vstoupila v platnost ve stanovené lhůtě.

Bohužel jsme již ztratili příliš mnoho času ve snaze dosáhnout shody mezi 27 zeměmi, ratifikace 27 parlamenty, neboli 27 státy, na to, aby Lisabonská smlouva mohla vstoupit v platnost do konce roku, a nyní je naší povinností zajistit co nejrychlejší dokončení přechodných ustanovení a jejich uplatňování.

Připouštím, paní Gardiazábal Rubialová, že konečná dohoda nebude pravděpodobně v zásadě jednoduchá, jak bychom si přáli a potřebovali, ale v každém případě se budeme snažit, aby všechny orgány uspokojila a aby zajišťovala účinnost, transparentnost a demokratický charakter, který Evropská unie naléhavě potřebuje.

Předsedající. – Tím je rozprava ukončena.

Hlasování se bude konat v 11:00.

Písemná prohlášení (článek 149)

Georgios Stavrakakis (S&D), písemně. – (EL) Nejprve mi dovolu, abych poblahopřál zpravodaji za skvělou práci, kterou zvládl za velice krátkou dobu. Vstup Lisabonské smlouvy v platnost je důležitým krokem při sjednocování Evropské unie, při posilování jejích orgánů a prohlubování naší evropské identity. Lisabonská smlouva také zavádí podstatné změny v procesu schvalování rozpočtu Společenství. Vzhledem k charakteristickým zvláštnostem rozpočtového procesu musíme během nadcházejících jednání s Radou zajistit schválení přechodných pokynů, až do schválení znění právních úprav obsažených v nové smlouvě. Tato přechodná ustanovení musí zajistit rovné zacházení s orgány – zejména s Parlamentem – v souladu s novými pravomocemi, které bude na základě nové smlouvy požadovat. Nicméně kromě zajištění souhlasu pro přechodná ustanovení by naší prioritou mělo být okamžité předložení návrhu a následné schválení nařízení, které zahrnuje víceletý finanční rámec Evropské unie i finanční nařízení. Návrhy Evropské komise na znění obou těchto textů měly být předloženy jako jeden balíček, který bude nutno projednat společně s Radou.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:45 a pokračovalo v 11:00)

PŘESEDÁJÍCÍ: PAN PITTELLA

Místopředseda

7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

Isabelle Durant (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, chtěla bych vás upozornit, že na svých stolcích máte soubor týkající se Lux Prize, filmové ceny, kterou budete udělovat.

Chci vám připomenout, že máte možnost hlasovat. Musíte vybrat jeden ze tří filmů v soutěži. O uváděných filmech se dočtete ve svém souboru. Máte k dispozici také film na DVD, který zvítězil v roce 2007 a byl přeložen do 23 jazyků, plus dalších sedm. Chceme, aby každý mohl tyto filmy v Evropské unii vidět.

Žádám vás o dvě věci. Za prvé, abyste tyto filmy shlédli, a za druhé, abyste hlasovali. Hlasování je velice jednoduché, postup máte uveden ve svém souboru; můžete hlasovat prostřednictvím internetu a filmy je možno vidět také na 77. televizním kanálu.

Žádám vás, abyste se na tyto filmy podívali. Jedná se o dobré filmy, které šíří evropské hodnoty. Musíte si vybrat jedničku, dvojku nebo trojku. Záleží na vás, jak se rozhodnete, ale je důležité, aby tato sněmovna hlasovala jasně a ve velkém počtu. Vyzývám vás proto k účasti na hlasování. Jedná se o dobrou iniciativu. Je to občanská iniciativa, která se snaží propagovat evropské hodnoty a evropské filmaře.

Je to na vás. Stále ještě máte týden, příští týden, kdy můžete hlasovat. Spoléhám na vás.

Velmi děkuji předsedkyni Výboru pro kulturu a vzdělávání paní Packové, která měla na celé věci velký podíl. Obě společně vás žádáme, abyste se dostavili ve velkém počtu a hlasovali.

Předsedající. – Děkuji paní Durantové, která nám zadala úkoly na víkend, budeme je zajisté plnit s velkou pozorností a s velkým zájmem.

8. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis)

8.1. Seznam třetích zemí, jejichž státní příslušníci musí či nemusí mít při překračování vnějších hranic členských států vízum (A7-0042/2009, Tanja Fajon) (hlasování)

- Před závěrečným hlasováním:

Tanja Fajon, zpravodajka. – Pane předsedající, jak bylo včera v rozpravě oznámeno, Evropský parlament a Rada se dohodly na společném politickém prohlášení v rámci závazku těchto dvou orgánů potvrzeného Komisí pokračovat v co nejrychlejší dokončení procesu pro Bosnu a Albánii. Nyní bych ráda přečetla znění tohoto prohlášení.

„Evropská unie rozhodně podporuje cíl zrušit vízovou povinnost pro všechny země západního Balkánu. Evropský parlament a Rada uznávají, že Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černé Hora a Srbsko splňují všechny podmínky pro vízovou liberalizaci. To umožnilo přijmout pozměňovací návrhy k nařízení (ES) č. 539/2001 v řádné lhůtě, a zahrnout tak od 19. prosince 2008 tyto tři země do bezvízového režimu.

Evropský parlament a Rada vyjadřují naději, že Albánie a Bosna a Hercegovina také brzy zrušení vízové povinnosti dosáhnou. Za tím účelem Evropský parlament a Rada obě tyto země naléhavě vyzývají, aby vyvinuly maximální úsilí ke splnění všech kritérií stanovených v plánu Komise.

Evropský parlament a Rada vyzývají Komisi, aby předložila legislativní návrh pro změnu nařízení (ES) č. 539/2001, jakmile vyhodnotí, že jednotlivé země splňují plánovaná kritéria, s cílem co nejdříve zavést pro občany těchto zemí bezvízovou povinnost.

Evropský parlament a Rada přezkoumají návrh na změnu nařízení týkající se Albánie a Bosny a Hercegoviny jako naléhavou záležitost.“

Algirdas Šemeta, člen Komise. – Komise vítá kladné přijetí tohoto legislativního návrhu Parlamentem na včerejším plenárním zasedání. Schválení tohoto návrhu bude mít konkrétní dopad na občany v příslušných zemích.

Jak včera zaznělo, na Bosnu a Hercegovinu a Albánii nebude zapomenuto. Komise připraví návrhy na zrušení vízové povinnosti v těchto zemích co nejdříve v roce 2010, jakmile tyto země splní nezbytné předepsané podmínky.

V tomto ohledu Komise podporuje společné prohlášení Rady a Parlamentu.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pane předsedající, chci jen konstatovat, že je politováníhodné, že švédské předsednictví zde dnes nemohlo být zastoupeno na patřičné ministerské úrovni, protože nebylo pozváno.

Švédské předsednictví vyjednalo společné prohlášení, které představuje hlavní politický úspěch v oblasti vízové liberalizace. Předsednictví to dlužíme, ale nemáme dokonce ani možnost jim poděkovat. Chci, aby v zápise bylo uvedeno, že předsednictví Rady zde není přítomno, nikoli proto, že nechce, ale proto, že mu to nebylo umožněno.

Předsedající. – Paní Corazza Bildtová, plně rozumím tomu, co říkáte. Chci však jasně uvést, že Rada se může zúčastnit našich zasedání kdykoli. Má právo zde být, nemusí být zvána.

8.2. Návrh rozhodnutí Komise týkající se ročního plánu práce na rok 2010 a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky programu Progress (hlasování)

8.3. Summit EU-Rusko dne 18. listopadu 2009 ve Stockholmu (hlasování)

- Před hlasování o pozměňovacím návrhu 9

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych předložit následující pozměňovací návrh, který byl zformulován po konzultaci s autorem návrhu. Přečtu vám jeho anglické znění.

– „Odsuzuje brutální vraždu Makšaripa Auševa, známého bojovníka za lidská práva a významného představitele opozice, který byl zastřelen v Ingušsku.“ Pak bychom část vypustili, ale pokračovalo by to následovně: „vyzývá zejména ruské orgány, aby přijaly předběžná opatření na ochranu obhájců lidských práv, jako je například okamžité zahájení vyšetřování, jakmile se veřejný žalobce a soudní systém dozví o jejich ohrožení.“

To by vyslalo jasný signál, a proto chci tento pozměňovací návrh podpořit společně se skupinou Zelených, která tento pozměňovací návrh předložila k hlasování.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

- Před hlasováním o bodu odůvodnění E

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pane předsedající, jelikož stažení podpisu Ruska ze smlouvy o Energetické chartě není ojedinělým případem, nýbrž již několikrát použitou taktikou, bylo by třeba vložit do textu nějakou poznámku v tom smyslu, že nejnovější stažení podpisu „podkopává spolehlivost podpisu dané země obecně“.

Při získávání nových podpisů bychom měli požádat našeho váženého partnera, aby se v budoucnu choval seriózněji.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

- Před hlasováním o bodu odůvodnění H

Vytautas Landsbergis (PPE). – Pane předsedající, v bodu odůvodnění H je chyba, jedná se buď o omyl, nebo opominutí, protože se hovoří o nedávném konfliktu „mezi Gruzii a jejími odštěpeneckými regiony“ na rozdíl od skutečnosti. Jedno slovo tam chybí.

Podle zprávy vyšetřovací mise se v Gruzii jednalo o válku nebo vojenský konflikt mezi Ruskem a Gruzii, do níž se zapojily i některé další jednotky ruských spojenců a žoldáků ze severního Kavkazu. A tak usnesení, které nevypadá naivně ani zaujatě, bychom měli doplnit následovně: „mezi Ruskem a Gruzii a jejími odštěpeneckými regiony“.

Nikdo si doopravdy nemyslí, že armáda Jižní Osetie bombardovala Gori a postupovala na Tbilisi. Proto prezident Sarkozy letěl na schůzku s prezidentem Medveděvem, a nikoli s prezidentem Kokojtym.

Uvažujme logicky a tuto omylem chybějící mezeru doplňme.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

8.4. Společné plánování výzkumu v oblasti boje proti neurodegenerativním onemocněním, zejména Alzheimerově chorobě (hlasování)

8.5. Činnost Evropského veřejného ochránce práv (2008) (A7-0020/2009, Chrysoula Paliadelí) (hlasování)

8.6. Přechodné pokyny týkající se postupů v rozpočtových záležitostech ohledem na vstup Lisabonské smlouvy v platnost (A7-0045/2009, Alain Lamassoure) (hlasování)

9. Vysvětlení hlasování

- Ústní vysvětlení hlasování:

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, chtěl bych vysvětlit své hlasování o vízových právech občanů západního Balkánu. Levé křídlo zastává neměnný názor, že každý má právo na svobodný pohyb a cestování; proto by každý občan měl mít právo cestovat do Evropské unie a vstoupit na její území.

Zatímco tedy se zrušením vízových omezení pro občany západního Balkánu souhlasím, hlasoval jsem proti usnesení, protože způsob, jak tuto otázku staví a jak se zmiňuje o Kosovu, v podstatě fakticky potvrzuje jeho jednostranné uznání jako nezávislého státu.

Podle mého názoru se jedná o porušení základací listiny OSN a rezoluce Rady bezpečnosti 1244 (1999). Tento krok sklouzává směrem, který nepřispívá k mírovému řešení rozdílů, bezpečnosti a stabilitě v této oblasti.

Francisco José Millán Mon (PPE). – (ES) Pane předsedající, pokud jde o zprávu paní Fajonové předloženou jménem španělské delegace skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů), chtěl bych zdůraznit, že i když jsme pro zprávu hlasovali, nesouhlasíme s bodem odůvodnění 2a přidaným na základě pozměňovacího návrhu 4, kde se uvádí, že Komise „by měla s Kosovem zahájit dialog o vízové politice s cílem vytvořit plán pro zjednodušení a zrušení vízové povinnosti, který by byl obdobou plánů vypracovaných pro země západního Balkánu“.

Podle názoru mé delegace Kosovo nemůže být postaveno na stejnou úroveň jako země západního Balkánu. Upozorňuji, že španělské orgány a některé další členské státy Kosovo neuznaly.

Vzhledem k tomu, že o pozměňovacím návrhu, o němž jsem hovořil, se hlasovalo v blokovém hlasování spolu s mnoha dalšími pozměňovacími návrhy, nemohli jsme hlasovat proti němu, ale chceme, aby v zápise bylo uvedeno, že s jeho obsahem nesouhlasíme.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Pane předsedající, chtěla jsem jen podotknout, že bychom měli zdůraznit, že společné prohlášení je opravdu velkým úspěchem. Právě v tomto společném prohlášení vysíláme důrazný politický signál na podporu rychlejšího udělování bezplatných víz všem občanům západního Balkánu. Právě díky odpovědnému postoji skupiny PPE, která celý proces znovu nastartovala a nastavila správným směrem na stabilním právním základě v souladu se Smlouvami, jsme mohli takového politického úspěchu dosáhnout. Politické prohlášení vnucené jako právní příloha bylo pro obyvatele regionu jen zavádějící, vyslalo špatný signál a vzbudilo falešná očekávání.

Chtěla bych jen dodat, že jsem rok a půl zažívala obléhání a ostřelování Sarajeva. Jsem odhodlána zasazovat se o urychlené udělování víz mým přátelům a tamním lidem, dokud toho do příštího léta nedosáhneme.

Jörg Leichtfried (S&D). – (DE) Pane předsedající, chtěl bych hovořit o zprávě paní Paliadeliové, zejména proto, neboť se domnívám, že Evropský veřejný ochránce práv musí skutečně zastupovat občany Evropské unie. V posledním roce se veřejný ochránce práv zabýval něčím, co je zcela v rozporu s jeho pravomocí, sklonil se totiž před ekonomickými zájmy a nechal se jimi zneužít. Vzněl interpelaci na Komisi, kde si stěžuje, že některé státy vydaly zákaz vystupování divokých zvířat v cirkuse. Toto podle mě není starost veřejného ochránce práv. Není úkolem veřejného ochránce práv, aby se zabýval ochranou malého počtu vlastníků cirkusů, kteří stále ještě pracují s divokou zvěří, a stavěl se proti velké většině lidí, kteří s velkou pravděpodobností tento zákaz používání divokých zvířat podporují a úplně jim stačí cirkusy bez divokých zvířat.

Nepovažuji proto jeho působení v tomto případě za přínosné, a hlasoval jsem tedy proti této zprávě.

10. Přivítání

Předsedající. – Je mi potěšením, že mohu přivítat delegaci politických představitelů a dalších hostů z kanadského parlamentu a z kanadské mise Evropské unie, kteří sedí na oficiální galerii. Členové delegace se mají při příležitosti 32. meziparlamentního zasedání mezi Evropskou unií a Kanadou setkat v Bruselu se svými protějšky z Evropského parlamentu.

Tento týden v pondělí a v úterý měli možnost hovořit s řadou poslanců a včera navštívili město Ypres, kde se zúčastnili vzpomínkové akce u příležitosti Dne příměří. Přejí delegaci i nadále příjemný pobyt v Evropské unii.

11. Vysvětlení hlasování (pokračování)

- Ústní vysvětlení hlasování:

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Zpráva evropského ochránce práv neodráží zkušenosti, které jsem získala jako právnička zabývající se otázkou lidských práv v Maďarsku. Nezmiňuje se o tom, že na podzim 2006 policie pod taktovkou vlády zranila, uvěznila a vydala k neoprávněnému trestnímu stíhání několik stovek pokojných chodců a demonstrantů, kteří si připomínali jedno mimořádné výročí. EU mlčela. Také se v ní vůbec nehovoří o tom, že od té doby policie pravidelně a neoprávněně kontroluje doklady lidí, kteří demonstrují za změnu, rovněž je nahrává na video, protiprávně je šikanuje a často je svévolně zatýká.

Také „díky“ ostudnému pasivnímu postoji Evropské unie je 16 opozičních aktivistů už celé měsíce zadržováno ve vazbě na základě podezření ze spáchání „teroristického činu“. Jejich „hlavním zločinem“ je založení hnutí zaměřeného na odhalování případů korupce, které se dopouští vláda. Způsob provádění domovních prohlídek a zabavování jejich majetku spolu s neustálým do očí bijícím porušováním jejich práv jako zadržovaných je zcela v rozporu s evropskými lidskoprávními normami.

Dochází například k namátkovým zastrašujícím domovním prohlídkám, které provádějí početná maskovaná komanda bez přítomnosti oprávněné důvěryhodné osoby či jiných záruk. Při zabavování počítačů jsou zcela ignorovány právní směrnice a není pořizován odborný záznam aktuálně uložených dat, což umožňuje orgánům falšovat důkazy a vyřizovat si účty s politickými protivníky. Od EU očekáváme rozhodný zásah. Hlasovala jsem proti.

Písemná vysvětlení hlasování:

- Zpráva: **Tanja Fajon (A7-0042/2009)**

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), písemně. – (LT) Integrace je výborné opatření pro zachování míru a toto opatření lze použít pro země západního Balkánu. Je důležité posunout se kupředu, vytvořit příznivější podmínky pro zjednodušení vízového režimu. Tyto země mají příležitost rozvíjet užší vztahy se sousedními zeměmi a s Evropskou unií. Uvolnění vízového režimu vychází z regionální strategie a evropské perspektivy bez diskriminace kterékoli země západního Balkánu. Stejná kritéria, která byla uvedena v akčních plánech pro uvolnění vízového režimu, by se měla uplatňovat na všechny dotčené země. Zbývá nevyřešená otázka Kosova a Albánie. Kdy budou moci občané těchto zemí využívat bezvízového režimu? Souhlasím, že je třeba vypracovat akční plán a co nejdříve zahájit naléhavé rozhovory. Albánie a Bosna musí srovnat krok s Makedonií, Černou Horou a Srbskem. Vízová povinnost by měla být zrušena okamžitě, jakmile Albánie a Bosna splní všechny nezbytné požadavky.

Carlos Coelho (PPE), písemně. – (PT) Strategie Evropské unie vůči území bývalé Jugoslávie byla vytyčena před pěti lety v Soluňské agendě. Zajistila národům západního Balkánu evropskou perspektivu a umožnila nastolit otázku zrušení vízové povinnosti. Slovinské předsednictví se rozhodlo zahájit jednání v roce 2008.

O tomto uvolnění vede jednání pět západobalkánských zemí, ale jak uvádí zpráva Komise, třebaže všechny dosáhly značného pokroku, pouze tři z nich (Bývalá jugoslávská republika Makedonie, Černá Hora a Srbsko) splňují podmínky pro brzké zrušení vízové povinnosti, zatímco Bosna a Hercegovina a Albánie nejsou stále ještě považovány za připravené. Souhlasím, že nemůžeme snížit dohodnutá kritéria a stanovit tak precedens. Jsme připraveni přivítat Bosnu a Hercegovinu a Albánii ihned, jakmile splní stanovené podmínky.

Cornelia Ernst (GUE/NGL), písemně. – (DE) Obecně se domnívám, že zrušení vízové povinnosti a uvolnění vízových pravidel představuje pozitivní kroky pro soužití národů a zlepšení spolupráce mezi zeměmi. Obzvláště v případě západního Balkánu je důležité, aby tato možnost byla poskytnuta všem zemím regionu. Proto velmi vítám, že se tyto úpravy mají týkat také Bosny a Hercegoviny. Zrušení vízové povinnosti pro některé občany nesmí být na úkor jiných občanů západního Balkánu. To by nastalo, pokud by se zrušení vízové povinnosti vztahovalo pouze na bosenské Srby a bosenské Chorvaty, zatímco na bosenské muslimy nikoli. Také se přimlouvám za střednědobá řešení pro Kosovo. Přitom upozorňuji, že Kosovo je nedílnou součástí Srbska a podle mezinárodního práva nemá žádný právní statut. To nás nicméně nezbujuje povinnosti zvažovat, jak k tomuto státu a jeho občanům přistupovat v budoucnu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Vízový režim, který je zde doporučován a proti němuž jsme hlasovali, představuje pro země bývalé Jugoslávie velký krok zpět. Za socialismu mohli jejich občané cestovat do zemí, které jsou nyní v Evropské unii, bez víza, nyní se však od nich žádá, aby ho měli.

Kromě toho tento režim je plný rozporů. Ačkoliv umožňuje zjednodušení víz, stále vyžaduje řadu neodůvodněných procedur a požaduje, aby pasy zahrnovaly biometrické údaje, což vážně ohrožuje právo na soukromí a ochranu osobních údajů a porušuje práva občanů těchto zemí.

Zároveň stále platí nepřijatelné dohody pro repatriaci osob pobývajících na území bez platného povolení. Země musí tyto dohody podepsat, aby mohly přistoupit do systému usnadnění udělování víz. Kromě porušování práv občanů v těchto situacích to představuje nepřijatelný tlak na tyto země a jejich vydírání.

Zpráva zahrnuje také dialog s Kosovem o jeho zapojení do tohoto procesu. To nepřímě znamená jeho uznání a porušuje mezinárodní právo a srbskou svrchovanost nad tímto územím.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Evropská politika systematického uvolňování vízového režimu je ideologickým pokusem odstranit vnější hranice Evropské unie poté, co byly zrušeny její vnitřní hranice. To způsobuje všechny velmi známé dopady: prudký nárůst migračních proudů, přeshraniční doprava, nemluvě o mimořádných možnostech poskytovaných teroristům všech přesvědčení.

Je to úchylka chtít „v předstihu“ zahrnout země, jako je Albánie a Bosna, takřkajíc do seznamu zemí, jejichž občané jsou osvobozeni od vízové povinnosti. A ještě méně přijatelný je požadavek, aby do něj bylo zahrnuto i Kosovo! Proč potom nezahrnout všechny země světa ve jménu volného pohybu osob po celém světě a bez ohledu na ta nejzákladnější bezpečnostní opatření, která nicméně ti, kdo jsou u moci, svých národům dluží!

Kromě toho, potřebuje někdo připomenout podmínky takzvané nezávislosti Kosova na základě jednostranného prohlášení? Potřebuje někdo připomenout, že tuto nezávislost neuznávají dokonce ani všechny země Evropské unie? A konečně, potřebuje někdo připomenout tragický osud kosovských Srbů pronásledovaných v zemi svých předků, nyní kolonizované?

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu paní Fajonové o zrušení vízové povinnosti pro západní Balkán, protože je úkolem Evropského parlamentu, aby vyslal jasný signál všem zemím západního Balkánu, že podporujeme jejich úsilí o splnění kritérií, která stanovila Evropská komise pro uvolnění vízové politiky. Tato kritéria byla v případě Srbska a Černé Hory již splněna, ale ještě není možné dát zelenou Albánii a Bosně.

Mnoho mladých lidí v těchto zemích se cítí tak, jako se kdysi cítili mladí východní Němci na druhé straně zdi. V současnosti se však jenom těžko věří tomu, že jen co by kamenem dohodil od Slovinska, nemohou mladí lidé poznávat Evropu ani plánovat budoucnost v rámci EU. Bosna již splnila téměř 90 % kritérií stanovených Komisí. Musíme si tedy pospíšet, protože pokud nevyšleme důrazný signál, politická situace by se mohla zhoršit. A na závěr, bude nutno nalézt řešení situace v Kosovu, jediné části Balkánu, která je z tohoto procesu vyloučena.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Kroky směřující ke zrušení vízové povinnosti pro občany balkánských států jsou vítány. Zdá se být na místě, s tím, jak pokračuje proces stabilizace a přidružování těchto zemí a jak se posouvají od potenciálních kandidátů ke statutu kandidátské země, aby jejich občané měli větší svobodu pohybu. Plně podporuji pozměňovací návrh předložený jménem mé vlastní skupiny. Tato sněmovna již dříve vyzvala všechny členské státy EU, aby uznaly nezávislost Kosova, a Srbsko by mělo na své kosovské hranici uplatňovat stejná opatření a kontroly, jaké provádí na jiných mezinárodně uznávaných hranicích.

Isabella Lövin (Verts/ALE), písemně. – (SV) Jsem samozřejmě pro to, aby se usnadnilo cestování občanů třetích zemí, kteří chtějí cestovat do EU, včetně občanů balkánských států, a byla bych proto ráda tuto zprávu podpořila. Bohužel byla přijata řada pozměňovacích návrhů, které požadují, aby pasy obsahovaly biometrické

údaje. To může vést k nedostatku právní jistoty i k narušení soukromí, a proto jsem se zdržela závěrečného hlasování.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL), písemně. – (FR) Odmítáme potvrdit zrušení vízové povinnosti požadované pro Srbsko, Makedonii, Černou Horu, Albánii a Bosnu a Hercegovinu.

Odmítáme tuto zprávu, protože nesouhlasíme s uznáním Kosova *de facto* jako státu, který nám byl vnucen.

Španělsko, Kypr, Řecko, Rumunsko, Slovensko a Bulharsko proti tomu ostře protestují. V této věci tudíž neexistuje žádný společný postoj. Nicméně zahájení jednání s Kosovem o zrušení vízové povinnosti, jak požaduje tato zpráva, předpokládá uznání vzniku státu Kosovo. To je zcela v rozporu s mezinárodním právem.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Ačkoliv jsem pro tuto zprávu hlasoval, domnívám se, že celý proces je nutno pečlivě sledovat. Zavedení bezvízového styku pro občany těchto zemí vyžaduje, abychom jasně uvedli, za jakých podmínek se tak děje. Zvláště musíme mít na paměti, že je nutno bojovat s nelegální migrací, obchodováním s lidmi a s organizovaným zločinem.

Ze všech uvedených důvodů mám za to, že obezřetnost, jakou projevuje skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) vůči Albánii a Bosně a Hercegovině, je plně oprávněná a opakují, že země, které dostanou možnost zrušit vízovou povinnost, by měly zůstat pod důslednou kontrolou. Evropská politika se musí zaměřit na bezpečnost hranic Evropy; v opačném případě, pokud usnadníme vstup na její území, může vyjít najevo, že nejsme schopni v rámci EU dodržovat a prosazovat pravidla.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Nejsem proti zrušení vízové povinnosti pro západobalkánské země. Hlasoval jsem však proti zprávě paní Fajonové, protože je nepřijatelné uvažovat o zrušení vízové povinnosti pro Kosovo, když zároveň neuznáváme jeho nezávislost. V rámci mezinárodního práva je nezávislost Kosova protiprávním aktem, takže EU nemůže jednat o zrušení víz či jakémkoli dalším aspektu s územím, jehož nezávislost je nezákonná. Hlasování pro zprávu paní Fajonové znamená nepřímé uznání nezávislosti Kosova a to je nepřijatelné. Kromě toho za žádných okolností nesouhlasíme s požadavky na biometrické údaje pro vydávání víz.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Zrušení vízové povinnosti pro Srbsko, Černou Horu a Makedonii velice přivítáme, neboť doporučení Komise následuje po důkladném vyhodnocení a po splnění stanovených požadavků. Zahrnutí Bosny a Hercegoviny a Albánie je však třeba odmítnout. Hrozí nebezpečí, že při v případě těchto zemí by se otevřela stavidla organizovanému zločinu a přistěhovalectví. Kosovo je v současné době schopné udržovat svou vládu pouze s masivní pomocí Evropské unie, a z tohoto důvodu jsou jednání o bezvízovém styku v této chvíli bezpředmětná. Je nutno bavit se více o podstatě těchto rozhodnutí, a zároveň dát Albánii, Kosovu a Bosně a Hercegovině jasně najevo, že musí ještě vynaložit velké úsilí, aby byly připraveny vstoupit do evropského klubu.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Vedly se diskuse o podmínkách uvolnění vízové povinnosti a možnostech pro pět západobalkánských států – Albánii, Bosnu a Hercegovinu, Bývalou jugoslávskou republiku Makedonii, Černou Horu a Srbsko. Podle návrhu Komise splnily Makedonie, Černá Hora a Srbsko většinu cílů, a mohou tedy nyní požádat o zrušení víz. Zpráva, o které diskutujeme, poukazuje také na pokrok, jehož bylo dosaženo v Albánii a Bosně a Hercegovině, a na odpovídající přesun těchto zemí v blízké budoucnosti na pozitivní seznam bezvízových států. Vzhledem k potenciální nelegální migraci z těchto zemí i ke znepokojivému trendu islámské radikalizace, zejména v Bosně a Hercegovině a v Albánii, hlasuji proti přijetí této zprávy. Kromě toho, Rakousko, odkud pocházím, by bylo postiženo zvláště citelně vzhledem k zeměpisné blízkosti západního Balkánu. Vízová povinnost pro dotčené státy představuje určitou kontrolu nežádoucího přistěhovalectví, a proto by prozatím mělo být zachováno.

Carl Schlyter (Verts/ALE), písemně. – (SV) Jsem samozřejmě pro usnadnění cestování občanům třetích zemí, kteří chtějí cestovat do EU. Týká se to i občanů balkánských států, a byl bych proto rád tuto zprávu podpořil. Bohužel byla přijata řada pozměňovacích návrhů, které požadují, aby pasy obsahovaly biometrické údaje. Proti tomu jsem vždy protestoval, neboť to narušuje soukromí a také vyvolává nedostatek právní jistoty. Proto jsem se zdržel hlasování.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), písemně. – (FR) Vzhledem k tomu, že souhlasím se zrušením krátkodobých víz, pro zprávu paní Fajonové jsem hlasovala, protože je to krok správným směrem. Díky tomuto opatření většina státních příslušníků třetích zemí, kterých se to týká, už nebude podléhat úředním formalitám nutným k tomu, aby velvyslanectví vydala víza.

Nicméně mě mrzí, že tato výjimka platí pouze pro držitele biometrických pasů, neboť se domnívám, že se neslučuje s ochranou osobních údajů a soukromí.

Rovněž mě udivuje, že pouze dvě ze tří společností Bosny a Hercegoviny, tedy Srbové a Chorvati, budou mít z tohoto opatření užitek a že obyvatelé Kosova z něho budou vyloučeni.

Statut evropských občanů nesmí být využíván k řešení otázky statutu členských států, a tím méně k ožiování napětí, které je v nich již beztak silné.

Ke všem státním příslušníkům a občanům Evropské unie musí být na Balkáně přistupováno na rovném základě. Základním právem v Evropě musí být volný pohyb osob.

- Návrh usnesení: návrh rozhodnutí Komise týkající se ročního plánu práce na rok 2010 a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky programu Progress

Regina Bastos (PPE), písemně. – (PT) Smyslem návrhu Komise je vytvoření nového Evropského nástroje pro mikrofinancování zaměstnanosti, který umožní nezaměstnaným lidem začít znovu a některým nejvíce znevýhodněným skupinám v Evropě, například mladým lidem, pomůže založit si vlastní podnik. Tento nástroj rozšíří rozsah finanční podpory zaměřené konkrétně na nové podnikatele v situaci, kdy jsou zpřísněny podmínky pro poskytování úvěrů. Nesouhlasím však s návrhem Komise na přesunutí části rozpočtu (100 milionů EUR) z programu Společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu Progress do Evropského nástroje pro mikrofinancování. Přerozdělování částek z programu Progress by vyslalo špatný signál, neboť program Progress je zaměřen na nejzranitelnější sociální skupiny. Evropský nástroj pro mikrofinancování musí mít oddělenou rozpočtovou linii.

David Casa (PPE), písemně. – Vzhledem k tomu, že Parlament má zatím uzavřít své přezkoumávání nástroje pro mikrofinancování, není stále jasné, zda finanční prostředky, které by měl mít tento nástroj k dispozici, by mohly pocházet z programu Progress. Z tohoto důvodu je velmi důležité, aby se Komise zdržela přidělování prostředků, které se v programu Progress aktuálně nacházejí. Hlasoval jsem tedy pro toto usnesení.

Proinsias De Rossa (S&D), písemně. – Hlasoval jsem pro toto usnesení, které je protikladné k návrhu Komise na roční plán práce na rok 2010 v rámci programu Progress, protože Komise jasně překročila svoji pravomoc. Pokusila se přerozdělit rozpočtové prostředky z programu Progress do nástroje pro mikrofinancování ještě dříve, než Evropský parlament dospěl k nějakému rozhodnutí. Komise musí respektovat přednostní právo Parlamentu a vyčkat s předložením návrhu výročního plánu činnosti v rámci programu Progress, až všechny tři orgány, Evropský parlament, Rada a Komise, dosáhnou v otázce nástroje pro mikrofinancování dohody.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro toto usnesení, neboť souhlasíme s Výborem pro vzdělávání a sociální otázky stojící v opozici vůči Evropské komisi, která prosazuje přesun prostředků z programu Progres na financování programu mikroúvěrů. Pokud chce Komise zahájit projekt pro mikrofinancování, měla by k tomu použít nové zdroje a nedělat to na úkor programu Progres.

V každém případě Evropský parlament dosud nedokončil přezkoumávání návrhů Komise na zavedení nástroje mikrofinancování, a proto by Komise neměla přijímat ohledně financování programu Progres konkrétní opatření, dokud nebude uzavřen legislativní postup pro nástroj mikrofinancování.

Proto je zde jasná opozice proti přijetí návrhu rozhodnutí Komise týkající se ročního plánu práce na rok 2010 a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky programu Progress.

Také se domníváme, že by bylo správné, aby Komise návrh rozhodnutí týkající se ročního plánu práce na rok 2010 a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky programu Progress stáhla a předložila nový návrh.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Dámy a pánové, obzvláštní důležitosti za současného celosvětového hospodářského poklesu nabývají jednoduché finanční nástroje, s jejichž pomocí je možno financovat podnikání, zejména v nerozvinutých regionech nebo ve slabých sociálních skupinách. Systém poskytování mikroúvěrů fungující v řadě zemí na několika kontinentech rovněž prokázal, že při zajištění odpovídající přípravy a monitorování může tento systém nabídnout pomoc těm nejzranitelnějším skupinám, které se na pracovním trhu musí potýkat se závažnými problémy. Nástroj mikrofinancování Progres navržený Evropskou komisí představuje mimořádně důležitou iniciativu, která může tuto úlohu plnit při opětovné integraci těchto skupin postižených sociálním vyloučením. Dokud však nebude zahájen proces spolurozhodování mezi Komisí a Evropským parlamentem a dokud nebude zcela vyjasněn rozpočet pro nástroj mikrofinancování, bylo by rozumné, aby Evropská komise svůj návrh týkající se ročního plánu práce stáhla

a nestavěla spolutvůrce zákonů před hotovou věc. To znamená, že jakmile bude proces spolurozhodování dokončen, Evropský parlament by mohl o této velmi důležité otázce přijmout svobodné a odpovědné rozhodnutí.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro návrh usnesení k návrhu rozhodnutí Komise týkající se nástroje mikrofinancování Progress, neboť považuji za naprosto nezbytné nejprve uzavřít legislativní proces, než budou přijaty další kroky. Pokud jde o obsah, je naprosto samozřejmé, že myšlenku na zavedení nástroje mikrofinancování podporuji.

Derek Vaughan (S&D), písemně. – Rozhodl jsem se podpořit tento návrh usnesení, neboť nesouhlasím s návrhem Komise na snížení finančního krytí Programu pro zaměstnanost a sociální solidaritu Progress o 100 milionů EUR a s převedením těchto prostředků do evropského nástroje mikrofinancování na podporu zaměstnanosti a sociálního vyloučení, jak navrhuje Komise. Program Progress běží nyní již tři roky a celkový dopad je příznivý. Návrh na zavedení nástroje mikrofinancování vítám, neboť se domnívám, že pomůže znovu začít některým nejvíce znevýhodněným skupinám Evropy, a to rozšířením nabídky mikroúvěrů a jejich zpřístupněním, takže si lidé budou moci založit si svůj vlastní podnik. Nemyslím si však, že by program Progress byl ohrožen převedením prostředků do nástroje mikrofinancování. Byl bych rád, kdyby oba programy fungovaly v plném rozsahu, a tohoto důvodu jsem pro tento návrh hlasoval.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o ročním plánu práce na rok 2010 a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky programu Progres. Domnívám se, že je důležité, aby Parlament, Rada a Komise v první řadě dosáhly dohody o návrhu na zavedení programu Progress, evropského nástroje mikrofinancování na podporu zaměstnanosti a sociální solidarity, a také o návrhu na změnu programu Společenství Progress. Podle nich by mělo být převedeno 100 milionů EUR na financování programu Progress, nového evropského nástroje mikrofinancování na podporu zaměstnanosti a sociální solidarity za účelem plnění „sdíleného závazku na podporu zaměstnanosti“ uvedeného ve sdělení Komise KOM(2009)257. Domnívám se, že částka 100 milionů EUR je na splnění navrhovaných cílů nedostatečná. To byl důvod, proč jsem hlasovala pro to, aby Komise stáhla návrh rozhodnutí týkající se ročního plánu činnosti na rok 2010 jako součásti programu Progress a seznamu činností pro jednotlivé oblasti politiky a aby v budoucnu předložila nový návrh, poté co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva a Evropský parlament, Rada a Komise dosáhnou dohody o návrhu předloženém Komisí Evropskému parlamentu a Radě (KOM(2009)0333) a o pozměněném návrhu (KOM(2009)0340).

- Návrh usnesení: summit EU-Rusko dne 18. listopadu 2009 ve Stockholmu

Maria da Graça Carvalho (PPE), písemně. – (PT) Vítám úsilí Evropské unie o posílení jejich vztahů s Ruskem, což napomáhá větší stabilitě, bezpečnosti a prosperitě Evropy. Jednou z nejdůležitějších oblastí spolupráce ve vztazích mezi EU a Ruskem je zejména otázka energie a energetické bezpečnosti. Hlavní je vytvořit stabilitu potřebnou pro zajištění bezpečnosti dodávek členským státům EU a jejich spotřebitelům.

Věřím, že dialog na téma energetiky a závazky, které vyplynou z nadcházejícího summitu EU-Rusko, dlouhodobě povedou k větší transparentnosti a životaschopnosti odvětví energetiky a že toto odvětví může zase pomoci navázat nové strukturální vztahy mezi těmito dvěma bloky na základě rozvíjení obchodní a hospodářské spolupráce. Stejně tak důležitá je spolupráce mezi EU a Ruskem v oblasti změny klimatu v zájmu dosažení celosvětové dohody na konferenci v Kodani. Zdůrazňuji strategický charakter vztahů mezi EU a Ruskem a jejich podíl na procesu vzájemného porozumění a důvěry, což je základ pro nastolení míru a stability na evropském kontinentě.

David Casa (PPE), písemně. – Summit EU a Ruska se bude konat 18. listopadu 2009. V posledních letech navázala Evropská unie a Rusko pevné vztahy. Některé oblasti je nicméně třeba posílit. Jsem toho názoru, že příslušné usnesení předkládá pro tyto oblasti dobré řešení, a proto jsem pro toto usnesení hlasoval.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro toto usnesení, neboť se domnívám, že tento summit je zvlášť důležitý, jelikož předchází konferenci o změně klimatu v Kodani, a může být výbornou příležitostí pro posílení vztahů EU a Ruska. Toto partnerství může sehrát rozhodující úlohu na světové scéně, vzhledem k dopadům hospodářské a finanční krize, připravám na Kodaň a podpisu budoucí dohody o zavedení systému včasné výstrahy pro zajištění větší energetické bezpečnosti mezi EU a Ruskem, a podpořit tak další spolupráci v této oblasti.

Diogo Feio (PPE), písemně. – (PT) V době, kdy znovu sjednocená Evropa oslavuje 20. výročí pádu Berlínské zdi, nabývají vztahy mezi EU a Ruskem zvláštní důležitosti a zaslouží si důkladnou úvahu.

Dnes je jasné, že vlna optimismu ze svobody a demokracie, která nastala po pádu železné opony, značně utrpěla a opadla a že Rusko má daleko k demokracii a právnímu státu, které byly tenkrát předpovídaný a které si všichni stále ještě přejí. Je proto zcela přirozené, že lidé jsou pomalým tempem změny rozčarováni.

V této souvislosti musím rozhodně odsoudit revizionistické úsilí evropské levice zakrývat ohavné zločiny komunismu a vymýšlet dokonalé světy v minulosti, a urážet tak ty, kteří bojovali za osvobození lidí od sovětského totalitarismu.

Tento summit je pro Evropskou unii příležitostí, aby posílila své vztahy s Ruskem a udělala to konzistentním způsobem výhodným pro obě strany, ale zároveň zachovávala pevnost postojů a opatrnost, které jsou v otázkách, jako je energetika, obrana, demokracie a lidská práva, zapotřebí.

Udělení Sacharovovy ceny organizaci Memorial ukazuje, kolik toho ještě zbývá udělat a jak velkou pozornost věnuje tato sněmovna Rusku. Věřím, že ostatní evropské orgány budou jejího příkladu následovat.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro usnesení o Rusku. Rusko je jedním z nejdůležitějších partnerů Evropské unie a je velmi důležité, aby Evropská unie a Rusko měly pevné pracovní vztahy. Na nadcházejícím summitu ve Stockholmu se bude hovořit o nejrůznějších otázkách, které jsou důležité pro EU, Rusko a samozřejmě i pro širší světové společenství, a Parlament dnes vyslal jednotný vzkaz zdůrazňující klíčové oblasti zájmu.

Jean-Marie Le Pen (NI), písemně. – (FR) Pane předsedo, dámy a pánové, Rusko je bezesporu jedinou zemí světa, která se nikdy netěšila vaší přízni a jejíž požadavky, potřeby a citlivost systematicky zakrýváte. Je pravda, že po dobu téměř 50 let byla polovina Evropy pod jejich útlakem, jejich tanky krvavě potlačily touhu po svobodě v Budapešti v roce 1956, v Praze v roce 1968, v Polsku ...

V současné době však byl váš nesouhlas o tolik opatrnější – pokud vůbec nějaký existoval! Dokonce když v roce 1989 padla Berlínská zeď, kolik evropských vedoucích představitelů doufalo a modlilo se, aby se komunismus prostě reformoval a aby byl zachován dosavadní stav? Jako kdyby bylo možné nejkrvavější diktaturu 20. století a jejich 150 milionů mrtvých reformovat!

Rusko však není SSSR. Je to velká země, se kterou musíme navázat výsadní vztahy, protože máme společné zájmy a vzájemný prospěch vyplývající z těchto vztahů, ale především proto, že Rusko, na rozdíl od Turecka, do Evropy nepochybně patří, zeměpisně, kulturně, duchovně a civilizačně.

Nuno Melo (PPE), písemně. – (PT) Nadcházející summit EU a Ruska se koná 20 let po pádu Berlínské zdi. Symbolismus této události nám připomíná základní myšlenky, které nesmějí zapadnout.

Za prvé, hodnoty svobody, respektování základních práv, demokracie, míru a svrchovanosti států zůstávají plně v platnosti a jsou Evropské unii vodítkem v jejích vnitřních a vnějších politikách a měly by být vodítkem i pro zemi, jako je Rusko, jehož úloha v mezinárodním společenství je a měla by být stěžejní. Musím nicméně se znepokojením upozornit, že Rusko se neprojevuje jako subjekt, který se těmito hodnotami řídí.

Posledních 20 let nám rovněž připomíná, že vztahy Evropy s Ruskem jsou nyní jiné, neboť jsou založeny na dialogu. Rusko není spojencem Evropy, se kterým máme společné hodnoty, je to soused, s nímž sdílíme zeměpisný prostor, rozdíly a společné zájmy, jako je situace v Afghánistánu. Tento realistický pohled by pro nás měl být východiskem pro vypracování nové dohody o spolupráci v budoucnu. Pád komunismu neznamená konec rozdílnosti, ale v těchto vztazích to znamená konec konfrontace.

Willy Meyer (GUE/NGL), písemně. – (ES) Evropská unie a Rusko mají velkou odpovědnost, pokud jde o stabilitu, bezpečnost a prosperitu Evropy jako celku.

Jedním z cílů spolupráce mezi Evropskou unií a Ruskem v rámci Kvartetu by mělo být vyvíjení tlaku na Izrael, aby dodržel dohody, zastavil budování osad a obnovil jednání vedoucí k rychlému řešení pro vytvoření nezávislého palestinského státu. Podle našeho názoru vnější vztahy by měly být založeny na respektování svrchovanosti a územní celistvosti všech států, nikoli na vytváření sfér vlivu.

Vítáme pokračující výměnu názorů v oblasti lidských práv v Rusku. Nicméně bereme na vědomí obavy, které Rusko vyjádřilo ohledně porušování lidských práv v Evropské unii, zejména pokud jde o ruský mluvící menšiny v baltských státech.

Zdržel jsem se hlasování o tomto usnesení, protože skupina Konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice se staví proti jakékoli iniciativě, která by mohla vést k novým závodům ve zbrojení.

Jsme proti plánům USA umístit raketový štít na území členských států EU. Odmítáme rovněž jakoukoli formu spolupráce mezi USA, Ruskem, Evropskou unií a NATO při budování systému protiraketové obrany.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Ačkoliv společný návrh usnesení o summitu EU a Ruska se zmiňuje o vzájemných vazbách a společných zájmech, v některých věcech představuje nepřijatelné vměšování do vnitřních záležitostí. Návrh se snaží zabránit Rusku ve vyjednávání o energetických projektech s jednotlivými členskými státy EU. Jednostranný pohled EU na konflikt v Gruzii, kde Unie jednoznačně stojí za Gruzii, je v rozporu s úlohou EU jako spravedlivého a nezávislého pozorovatele. Celkový tón tohoto návrhu by nepomohl zlepšit vztahy s touto významnou zemí Evropy. Hlasoval jsem proto proti tomuto návrhu usnesení.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) V oblasti demokracie a právního státu určitě existují v Rusku nedostatky. Nedomnívám se však, že bychom se měli arogantně vměšovat do záležitostí vnitřní politiky jiných států, tím spíše vzhledem k tomu, že Evropská unie v žádném případě není v stavu převzít úlohu vzoru demokracie. Rovněž jednostranný pohled na konflikt Gruzie je podle mého názoru chybou. Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem jsem hlasoval proti návrhu usnesení o summitu EU-Rusko.

Czesław Adam Siekierski (PPE), písemně. – (PL) Schválil jsem usnesení o summitu EU a Ruska, protože nadcházející summit mezi Evropskou unií a Ruskem ve Stockholmu je příležitostí k důkladnému posouzení nejzávažnějších problémů této strategické spolupráce. Vytvoření účinného vzorce pro dialog s Ruskou federací vyžaduje jednotnou a společnou politiku všech členských států Evropské unie. Nesmíme zapomínat, že nezbytnou podmínkou, aby tato představa byla uvedena do praxe, je povznést se nad zájmy jednotlivých členských států. Myšlenka jednotné a společné politiky nabývá zvláštního významu v souvislosti s bezpečností evropské energetické politiky. V této věci musí společný zájem Evropské unie převážet snahu sledovat ve vztahu k Rusku soukromé zájmy.

Pro vztahy mezi Evropskou unií a Ruskem je kromě toho důležitá otázka východního partnerství. Rusko by mělo pochopit, že tento projekt není namířen proti Rusku. Vytváření strategie pro zajištění stabilizace a rozvoje oblasti je výhodná pro země EU i pro Rusko. Důležitou výzvou ve dvoustranných vztazích jsou rovněž kritéria pro posuzování otázky dodržování lidských práv a respektování zásad právního státu v Rusku. Země EU by se měly samy sebe ptát, zda z přísného evropského hlediska je možné některé z postupů Ruska považovat za plně demokratické.

Peter Skinner (S&D), písemně. – Vztahy mezi EU a Ruskem samozřejmě nezahrnují jen oblast obchodu. Mnoho občanů po celé Evropské unii je neobyčejně znepokojeno dosavadním vývojem v oblasti lidských práv v Rusku. Chudoba a zločinnost jsou dosud neustálou připomínkou často špatné ekonomické situace mnoha lidí v Rusku, zejména těch starších.

Těm, kteří usilují o demokratické reformy, je rovněž jasné, že taková odvaha a opozice narazí na šikanu a někdy i na krajní násilí. Novinářům a mezinárodně uznávaným bojovníkům za lidská práva musí být ze strany každého demokratického systému zajištěna ta nejzákladnější práva a ochrana. Vražda Makšaripa Auševa odhaluje brutalitu, se kterou se bohužel protest setkává.

Bogusław Sonik (PPE), písemně. – (PL) V současné době probíhají jednání s Ruskem, která byla zahájena v minulém roce. Tato jednání se týkají nové smlouvy mezi EU a Ruskem a zohledňují dosavadní Dohodu o partnerství a spolupráci mezi Evropskými společenstvími a jejich členskými státy na jedné straně a Ruskou federací na straně druhé. Parlament vždy zdůrazňuje závažnost otázek, jako jsou lidská práva, energetická bezpečnost a práva národnostních menšin, a také tentokrát nemohou tyto otázky na summitu nezaznít. Dobré vztahy s Ruskem jsou pro Evropskou unií velmi důležité, protože se jedná o významného a cenného partnera v evropských vztazích, ale za žádných okolností není možné připustit, aby EU nemohla vyvolat otázky, které jsou pro Ruskou federaci nepohodlné. Za povšimnutí obzvlášť stojí pozměňovací návrh 3 k usnesení o summitu EU-Rusko ve Stockholmu přijatý Evropským parlamentem, který usnesení doplňuje o nový odstavec 9a: „Zdůrazňuje, že vytvoření infrastrukturních vazeb mezi EU a Ruskou federací je vzájemně výhodné, a proto by mělo být podporováno a vycházet z minimalizace hospodářských a environmentálních výdajů; důrazně vyzývá Rusko, aby se při projektech v oblasti energetiky realizovaných ve spolupráci s Evropskou unií řídilo základními zásadami uvedenými v Energetické chartě“.

Pouze na základě společného stanoviska všech členských států a zároveň společného postoje Rady, Parlamentu a Komise je možné dosáhnout konečné podoby nové rámcové dohody o spolupráci mezi EU a Ruskem.

- Návrh usnesení: společné plánování výzkumu v oblasti boje proti neurodegenerativním chorobám, zejména Alzheimerově chorobě

David Casa (PPE), písemně. – Alzheimerova choroba a jiná neurodegenerativní onemocnění postihují neuvěřitelně velký počet občanů Evropské unie. V současné době je jen málo poznatků o tom, jak těmto onemocněním předcházet a jak je léčit. S ohledem na závažnost těchto onemocnění je velmi důležité, aby tyto otázky byly ve větší míře řešeny na úrovni Evropské unie. Právě z tohoto důvodu jsem pro tuto zprávu hlasoval.

Nessa Childers (S&D), písemně. – Hlasovala jsem pro usnesení, protože je důležité řešit Alzheimerovu chorobu v Evropě. Jako členka Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin jsem zvyklá, že investuji čas a úsilí do něčeho nyní, aby z výsledků měly prospěch až generace budoucí. S tím, jak obyvatelstvo Evropy stárne, se výskyt Alzheimerovy choroby v celé Evropě rozšíří. Je velmi důležité, aby Evropský parlament tento problém nyní řešil a snažil se kompenzovat některé škody, které tento nárůst Alzheimerovy choroby způsobí.

Edite Estrela (S&D), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro návrh usnesení o společném plánování výzkumu v boji proti neurodegenerativním onemocněním, neboť mám za to, že je nutné na evropské úrovni posílit opatření na podporu výzkumu těchto onemocnění, zejména Alzheimerovy choroby. Vzhledem k tomu, že Alzheimerovou či obdobnou chorobou trpí 7,3 milionů lidí (odhadovaný počet se do roku 2020 zdvojnásobí), je zvlášť důležitá podpora prevence a včasné diagnózy a léčby neurodegenerativních chorob.

Domnívám se, že článek 182 odst. 5 Lisabonské smlouvy, který stanoví postup spolurozhodování pro budování Evropského výzkumného prostoru, by mohl poskytnout vhodnější právní základ pro budoucí iniciativy společného plánování v oblasti výzkumu prostřednictvím většího zapojení Evropského parlamentu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Hlasovali jsme pro tento návrh usnesení, neboť si uvědomujeme, že neurodegenerativní onemocnění, jako je Alzheimerova a Parkinsonova choroba, postihují více než sedm milionů lidí žijících v zemích Evropské unie.

I my vítáme pilotní projekt společného plánování výzkumu v této oblasti navrhovaný Komisí, ačkoliv jej nepovažujeme za dostatečný. Nicméně uznáváme jeho význam, neboť omezuje tříštění výzkumného úsilí a vede ke sdružování kritického objemu dovedností, znalostí a finančních prostředků.

Je důležité dosáhnout dalšího pokroku, především na základě multidisciplinárního přístupu, který zahrnuje sociální výzkum pohody pacientů a jejich rodin, a dále prosazováním „zdravého způsobu života podporujícího mozkovou činnost“ a podstatným zlepšením životních podmínek a zdravotního stavu obyvatel obecně.

Uvědomujeme si, že neurodegenerativní onemocnění, jako je Alzheimerova a Parkinsonova choroba, patří mezi největší výzvy v oblasti duševního zdraví, a boj proti těmto chorobám musí proto probíhat na třech frontách: zajištění každodenní péče pro rostoucí počet pacientů, zlepšení podmínek, za kterých je tato péče z velké části poskytována, což znamená větší podporu rodinám a pečovatelům, a zajištění mnohem více finančních prostředků na výzkum, aby počet pacientů poklesl.

Sylvie Guillaume (S&D), písemně. – (FR) Neurodegenerativní nemoci, jako je Alzheimerova a Parkinsonova choroba, jsou hlavní příčinou dlouhodobé nezpůsobilosti. Postihují více než sedm milionů Evropanů a tento počet se v příštích desetiletích v důsledku stárnutí obyvatelstva pravděpodobně zdvojnásobí.

Proto podporuji zavedení nějakého celoevropského systému, který umožní lépe se vyrovnávat s následky neurodegenerativních onemocnění, zejména v případě Alzheimerovy a Parkinsonovy choroby, jak na sociální úrovni, tak v oblasti veřejného zdraví. V současné době skutečně nelze neurodegenerativní choroby vyléčit, a tak představují jednu z největších výzev Evropy v oblasti duševního zdraví, kterou musíme řešit s pomocí prostředků, které jsou k tomu nejvhodnější.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Plně podporuji usnesení o neurodegenerativních onemocněních a vítám návrh Evropské unie na koordinaci postupu v této oblasti. Demence postihující miliony lidí a rodin představuje velký problém v celé Evropě. Odhaduje se, že v Evropské unii trpí demencí sedm milionů lidí, zhruba 70 000 ve Skotsku – a tato čísla podle očekávání v budoucnu ještě vzrostou. Komise výslovně prohlásila Skotsko za jednu z hrstky zemí, která již začala uplatňovat národní strategii proti demenci. To, čeho dosud bylo ve Skotsku dosaženo, dobře zapadne do návrhů EU a společně dokážeme lépe porozumět Alzheimerově chorobě a jiným degenerativním stavům a pomoci v jejich prevenci.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení o společném plánování výzkumu v boji s neurodegenerativními onemocněními, zejména Alzheimerovou chorobou, protože považuji za důležité urychlit společnou výzkumnou činnost členských států v oblasti neurodegenerativních onemocnění. Nesmíme zapomínat, že Alzheimerovou chorobou nebo podobným onemocněním trpí v Evropě asi 7,3 milionů lidí a tento počet se podle odhadů do roku 2020 zdvojnásobí. Bohužel v současné době neumíme tyto nemoci vyléčit a znalosti o možnostech prevence a léčby jsou omezené. Doporučuji proto, aby členské státy spojily své prostředky a úsilí a společně výzkum podpořily, neboť budeme-li jako Evropané postupovat společně, získáme v boji s těmito chorobami pevnější pozici. Dále vyzývám evropské ministry, kteří mají na starosti výzkum, aby 3. prosince zaujali podobný postoj. Chci rovněž zdůraznit, že poslanci EP se nyní více než kdy předtím chtějí zapojit do budoucích iniciativ zaměřených na společné plánování výzkumu prostřednictvím legislativního postupu, který Lisabonská smlouva stanoví pro výzkum, a to postupu spolurozhodování.

Franz Obermayr (NI), písemně. – (DE) Zhruba 7 milionů lidí v Evropě trpí neurodegenerativním onemocněním. Vzhledem ke stále rychlejšímu stárnutí obyvatelstva v Evropě se během několika příštích desetiletí toto číslo pravděpodobně zdvojnásobí. A co víc, je smutnou pravdou, že léčebné metody, které jsou v současné době při léčbě neurodegenerativních stavů dostupné, průběh nemoci pouze zpomalují, ale nedokážou jí předcházet ani nemoc skutečně vyléčit. Demence a s tím související stavy, a především Alzheimerova choroba, mimořádně zvyšují výdaje na zdravotní péči: roční náklady na pacienty s demencí se odhadují na částku okolo 21 000 EUR. Dodatečné náklady pak vznikají také v souvislosti s problémy, které tyto stavy doprovázejí, neboť k dalším fyzickým obtížím pacientů se často nepřihlíží a na léčbu tyto pacienti často reagují odmítavě. V oblasti zdravotní politiky zde před Evropou leží velká výzva a výměna informací a osvědčených postupů a metod jako součást celoevropského výzkumného rámce je rozhodně přístup, který se vyplácí. Návrh usnesení proto podporuji.

Frédérique Ries (ALDE), písemně. – (FR) Neurodegenerativní onemocnění, a zejména Alzheimerova choroba, představují v oblasti veřejného zdraví skutečný problém a především tato onemocnění vyžadují u lidí nad 65 let značnou lékařskou péči. Alzheimerova choroba je onemocnění, které se s očekávaným stárnutím evropské populace bude nevyhnutelně vyskytovat stále častěji, v současné době je touto chorobou postiženo sedm milionů Evropanů a toto číslo se v příštích desetiletích pravděpodobně zdvojnásobí.

Proto je důležitý koordinovaný postup na úrovni EU. Proto Evropský parlament mluví z duše občanům, když vyzývá ke koordinovanému výzkumnému úsilí v této oblasti prostřednictvím dnes přijatého usnesení. Prioritu musí mít samozřejmě multidisciplinární přístup zahrnující stanovení diagnózy, prevenci, léčbu a podporu pacientů a jejich rodin.

Stejně tak musíme reagovat na žádost výzkumných pracovníků o větší počet dobrovolníků pro klinické zkoušky, pokud chceme na trhu zajistit dostupnost účinných léků pro léčbu kognitivních poruch. V tomto směru je nutné vést rozsáhlou informační kampaň zaměřenou na rodiny.

Další výzvou, pokud jde o zajištění větší podpory pacientů a především o oddálení projevu prvních symptomů, je trénink jejich duševních činností a udržování jejich mozků v celodenní aktivitě.

- Zpráva: Chrysoula Paliadeli (A7-0020/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), písemně. – (RO) Domnívám se, že informovanost občanů, společností, nevládních organizací a jakýchkoli jiných orgánů o úloze a činnosti evropského veřejného ochránce práv musí být co nejúplnější, neboť také to může přispět ke snížení počtu podávaných stížností, které nespadají do pravomoci tohoto institutu. Znalosti občanů o tom, co veřejný ochránce práv dělá, jsou obecně omezené.

Spuštění nových internetových stránek na začátku roku 2009 je vítaným krokem. Nicméně se domnívám, že je nutno vyvinout větší úsilí v poskytování co nejlepších informací občanům. Vítám proto návrh předložený zpravodajkou na vytvoření interaktivní příručky, která by občanům umožnila vyhledat co nejvíce informací o tom, jak podat stížnost a také jak snadno zvolit správnou cestu pro vyřešení problémů, s nimiž se potýkají.

Elena Băsescu (PPE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu paní Paliadeliové, neboť mám za to, že podává ucelený a podrobný přehled činnosti evropského veřejného ochránce práv v oblasti vyřizování a řešení stížností občanů.

Zároveň chci poblahopřát panu Diamandourosovi za jeho činnost v průběhu roku 2008 a za rekordní počet prováděných šetření a vyřešených případů. Evropský veřejný ochránce práv je mimořádně důležitý institut, který přibližuje Evropskou unii občanům. Tento prostředník zajišťuje, aby orgány a instituce Evropské unie

fungovaly v zájmu jejich občanů transparentním, spravedlivým, řádným a nediskriminačním způsobem a plně v souladu s postupy.

Počet registrovaných stížností v roce 2008 považovaných za nepřípustné je velmi vysoký a ve srovnání s předcházejícími roky stoupá. Domnívám se proto, že ve všech členských státech musí průběžně probíhat odpovídající dynamické informační kampaně. Vzhledem k tomu, že občané Evropy nevědí, na kterou osobu se mají v případě porušení svých práv nejlépe obrátit, velice často se bezdůvodně obracejí na veřejného ochránce práv. Evropský ochránce práv však může řešit pouze případy nesprávného úředního postupu v souvislosti fungováním orgánů Evropské unie. Spolupráce mezi evropským veřejným ochráncem práv a orgány EU se musí zlepšit.

Carlos Coelho (PPE), *písemně*. – (PT) Tato zpráva podává jasný a komplexní přehled činností evropského veřejného ochránce práv v roce 2008. Díky novému uspořádání a novému způsobu prezentace statistických údajů je přehlednější a srozumitelnější než zprávy předchozí.

Veřejný ochránce zpráv zaznamenal vzestup v počtu obdržených stížností, ačkoliv pouze 802 z celkových 3 406 stížností, které k němu byly podány, spadaly do jeho pravomoci. Za velice pozitivní považuji, že v 36 % uzavřených případů bylo dosaženo smírného řešení. Počet nepřípustných stížností je podle mého názoru přesto příliš vysoký a je nutno vést informační kampaň, která by zvýšila povědomí evropských občanů o činnosti a pravomoci veřejného ochránce práv.

Jednou z priorit evropského veřejného ochránce práv je zajistit, aby na všech úrovních Unie byla na základě práva EU dodržována práva občanů a aby orgány a instituce EU naplňovaly nejvyšší standardy správní praxe. Je důležité zajistit, aby se občanům na jejich podněty, stížnosti a petice dostalo rychlé a věcné odpovědi, a také posílit jejich důvěru v Evropskou unii a její orgány.

Sylvie Guillaume (S&D), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu paní Paliadeliové týkající se výroční zprávy o činnosti evropského veřejného ochránce práv pana Diamandourose, protože umožňuje, aby evropský systém rozhodování byl uplatňován denně s co největším zřetelem na zásadu otevřenosti, a pokud možno co nejbližší občanům.

Jedná se o mimořádně užitečný nástroj pro občany, podniky a jiné organizace v celé Evropě, všechny, kteří se setkávají s případy nesprávného úředního postupu ze strany evropských orgánů. Zvláště mě těší, že přezkum statutu veřejného ochránce práv a zejména posílení jeho vyšetřovacích pravomocí přispěje k plnému obnovení důvěry občanů v jeho schopnost důkladně a bez omezení prošetřovat jejich stížnosti.

Ian Hudghton (Verts/ALE), *písemně*. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Paliadeliové o činnosti evropského veřejného ochránce práv. Veřejný ochránce práv poskytuje službu občanům EU a pomáhá zajistit, aby evropské orgány fungovaly v souladu s právním řádem a širšími obecnými zásadami. Tyto širší zásady zahrnují rovnost, nediskriminaci a dodržování lidských práv a základních svobod, a proto jsem podpořil pozměňovací návrh své kolegyně paní Aukenové usilující o jasnější vymezení pojmu „nesprávný úřední postup“.

Iosif Matula (PPE), *písemně*. – (RO) Hlasoval jsem pro zprávu paní Paliadeliové o činnosti evropského veřejného ochránce práv, neboť mám za to, že pan Diamandouros významným způsobem přispěl k řešení problémů občanů a přiblížení orgánů Evropské unie k občanům. Zároveň chci poděkovat paní zpravodajce za její úsilí při vypracování této zprávy.

Evropský prostředník sehrává klíčovou úlohu při zvyšování transparentnosti a odpovědnosti jako součásti procesu rozhodování a správního systému Evropské unie. Upřímně doufám, že 44 šetření uzavřených v roce 2008 kritickými poznámkami přispěje v budoucnu ke snížení počtu případů nesprávného úředního postupu. Souhlasím se širokým výkladem pojmu „nesprávný úřední postup“, který by měl zahrnovat protiprávní správní postupy či porušování závazných právních pravidel a zásad a rovněž případy, kde správní orgány plnily své povinnosti vůči občanům laxe, nedbale a s nedostatečnou transparentností nebo porušily jiné zásady řádné správy.

Nuno Melo (PPE), *písemně*. – (PT) Vzhledem k významné úloze evropského veřejného ochránce práv, který prosazuje transparentnost ve vztazích mezi Evropskou unií a jejími občany, znovu zdůrazňuji svůj názor, že mezi všemi orgány a institucemi Společenství se vytvořily konstruktivní vztahy.

Willy Meyer (GUE/NGL), *písemně*. – (ES) Hlasoval jsem pro zprávu paní Paliadeliové týkající se výroční zprávy o činnosti evropského veřejného ochránce práv, neboť se domnívám, že veřejný ochránce práv, který

přezkoumává a vyřizuje stížnosti, vede a uzavírá šetření, udržuje konstruktivní vztahy mezi orgány a institucemi Evropské unie a zvyšuje informovanost občanů v otázce dodržování jejich práv ze strany těchto orgánů a institucí, vykonával tyto své povinnosti aktivně a vyváženým způsobem. Je třeba vyzdvihnout dobrou úroveň spolupráce evropského veřejného ochránce práv s jinými evropskými institucemi, zejména s Petičním výborem Evropského parlamentu. Z tohoto důvodu jsme mu svým hlasováním pro zprávu chtěli vyjádřit podporu v jeho úloze vnějšího kontrolního mechanismu a jako cennému zdroji návrhů na zlepšení evropské právní praxe.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *písemně*. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení Evropského parlamentu o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2008, která upozorňuje na velký počet stížností na nedostatečnou transparentnost EU. Tyto údaje ve mně vzbuzují obavy. Podporuji proto toto usnesení, které vyzývá k tomu, aby se působení veřejného ochránce práv dostalo větší publicity. Je opravdu smutné, že 36 % z 355 šetřených případů, které v roce 2008 veřejný ochránce práv uzavřel, se týká nedostatku transparentnosti evropských orgánů a zahrnuje případy odmítnutí žádostí o informace. Mám za to, že je důležité zdůraznit, že odpovědná a transparentní právní praxe v rámci Evropské unie je zárukou důvěry, kterou občané do Evropské unie vkládají.

Joanna Senyszyn (S&D), *písemně*. – (PL) Plně souhlasím s usnesením Evropského parlamentu k výroční zprávě o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2008 a hlasovala jsem pro její přijetí. Cenný je zejména návrh na zřízení společných internetových stránek evropských orgánů. To by zúčastněným stranám umožnilo pro každý případ najít tu správnou instituci a dopisy, dotazy a stížnosti zaslat na příslušnou adresu. Pro občany členských států EU by to byla neocenitelná pomoc. V současnosti to většinu lidí působí problémy. Lidé se na mě mnohokrát obrátili s žádostí o poskytnutí informace, kde mohou získat přístup k dokumentům nebo kam podat stížnost, protože nevědí, na koho se obrátit. Dopisy rozesílají na všechna možná místa a pak jsou roztrpčeni, že nedostanou odpověď a jsou zklamáni fungováním orgánů EU i zdoluhavostí správních postupů. Na druhé straně se veřejný ochránce práv místo odpovídání na patřičné stížnosti musí potýkat s více než 75 % stížností, které nespadají do jeho pravomoci. Nové internetové stránky by byly skvělým vodítkem při orientaci v oblastech pravomoci evropských orgánů. Dokud nebudou zřízeny, žádám evropského ochránce práv, aby každou stížnost postoupil přímo vnitrostátním nebo regionálním veřejným ochráncům práv, kteří mají příslušné pravomoci. Také podporuji myšlenku na vedení rozsáhlejší informační kampaně zaměřené na zvýšení informovanosti občanů o povinnostech a oblasti působnosti členů sítě evropského veřejného ochránce práv.

- Zpráva: Alain Lamassoure (A7-0045/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), *písemně*. – (RO) Pro rozpočet EU na přechodné období mezi Smlouvou z Nice a Lisabonskou smlouvou musíme mít jasná pravidla.

Vzhledem k tomu, že příští měsíce jsou pro rozpočtovou politiku Evropské unie klíčové a že poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, budou až do začátku roku 2010 probíhat převody rozpočtových prostředků nebo přezkumy, je nutno pro toto přechodné období stanovit jasný postup, aby se usnadnilo plnění rozpočtu a přijetí opravných rozpočtů. V rámci dohodovacího rozpočtového řízení plánovaného na 19. listopadu musí Evropská komise, Rada Evropské unie a Evropský parlament dosáhnout dohody o přijetí přechodných pokynů. Delegace Evropského parlamentu musí při jednáních zaujmout rozhodný a pevný postoj. Proto jsem pro zprávu pana Lamassourehu hlasovala.

Diogo Feio (PPE), *písemně*. – (PT) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost změní dosavadní rozpočtový rámec EU a vyvolá nutnost přijmout právní akty na jeho plnění. Ty zahrnují zejména přijetí nového nařízení o víceletém finančním rámci a finančního nařízení o nových zásadách pro přijímání a plnění rozpočtu a dále schválení nové interinstitucionální dohody. Vzhledem k tomu, že celý proces přijímání těchto nových opatření potrvá několik měsíců, souhlasím se zpravodajem, že jsou nutné přechodné pokyny, které by měly začít platit společně s tím, jak smlouva vstoupí v platnost.

Tyto pokyny budou důležité, neboť umožní orgánům plnit rozpočet a schválit opravné rozpočty, a v případě potřeby také rozpočtový proces pro rok 2011.

José Manuel Fernandes (PPE), *písemně*. – (PT) Vítám Lisabonskou smlouvu, která již brzy vstoupí v platnost a v některých oblastech posílí úlohu Parlamentu, zejména v oblasti rozpočtu. Souhlasím se zprávou pana Lamassourehu o přechodných procesních pokynech, a proto jsem pro ni hlasoval, neboť dokud Lisabonská smlouva nevstoupí v platnost, jsou přechodná opatření nutná.

Chtěl bych poblahopřát panu zpravodaji za jeho aktivní přístup a dobře odvedenou práci. Zdůrazňuji, že přechodná opatření se nesmí odchýlit od obecných zásad uvedených v nové smlouvě, ani nesmí ohrozit žádné budoucí legislativní postupy. Musím také upozornit, že je nutno omezit současný nadměrný počet opravných rozpočtů, a vyzývám Komisi, aby předložila návrhy na přijetí nařízení, které by zahrnovalo víceletý finanční rámec, a na změnu finančního nařízení.

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – (PT) Zpráva se zaměřuje na přechodné procesní pokyny pro rozpočtové otázky se zřetelem na vstup Lisabonské smlouvy v platnost. Samozřejmě, že vzhledem ke změnám provedeným v rozpočtovém procesu si vstup této smlouvy v platnost – se kterou jsme nesouhlasili a nadále nesouhlasíme – vyžádá přijetí těchto přechodných opatření, neboť rozpočet Evropské unie pro rok 2010 bude schvalován stále ještě podle Smlouvy z Nice. Tématem této zprávy proto není samotná Lisabonská smlouva, ale nutnost přijmout nějaký postup, který umožní plnit rozpočet pro rok 2010.

Jelikož jsme si této nutnosti vědomi, hlasovali jsme proti všem navrhovaným pozměňovacím návrhům ke zprávě, které by odblokovaly plnění rozpočtu, což by mělo velice negativní dopad. Nemůžeme však hlasovat pro zprávu, která v odstavci 1 přímo uvádí: Evropský parlament „vítá brzký vstup Lisabonské smlouvy v platnost“. Náš postoj je určen tím nejzákladnějším smyslem pro konzistentnost, vzhledem k tomu, že smlouva bude mít závažné negativní dopady na budoucnost pracovníků a občanů Evropy z důvodů, které jsme již při mnoha příležitostech vysvětlovali, a vzhledem k tomu, že její ratifikační proces byl hluboce nedemokratický, rozhodli jsme se proto zdržet se závěrečného souhrnného hlasování.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Nové rozpočtové postupy stanovené v Lisabonské smlouvě jsou nepochybně tím, co mění Evropskou unii, řečeno institucionální terminologií, na superstát. Je tomu tak proto, že zatímco příspěvky do rozpočtu Společenství zůstávají v podstatě státními příspěvky odvozenými od vnitrostátních daní, hlasování o rozpočtu bude napříště probíhat, aniž by vlády jednotlivých členských států mohly mít konečné slovo.

To se týká především zemědělství, které přestává být povinným výdajem a které bude bezpochyby obětováno v zájmu klientelistických rozmarů této sněmovny. Kromě tohoto hlavního problému je nepřijatelné tak nahrubo zřežirovat okamžité zavedení nových postupů. Dnes v době krize není možno „zahrávat“ si s penězi evropských daňových poplatníků kvůli politicky citlivým otázkám. Potřebujeme vyjednat správnou podobu finančního nařízení a interinstitucionální dohody a bude velmi zlé, pokud to potrvá příliš dlouho.

Mezitím musíme i nadále uplatňovat dosavadní metody a postupy a odmítnout každý opravný rozpočet nebo převod, které nejsou naléhavě potřeba.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), písemně. – (RO) Vstup Lisabonské smlouvy v platnost přinese podstatné změny v mnoha oblastech, počínaje rozpočtovým procesem. Zpráva zajišťující přechod mezi dvěma postupy, tím stávajícím a druhým, který předpokládá nová smlouva, je značným přínosem. Právě proto jsem považoval za vhodné podpořit ji v plném rozsahu. Procesní pokyny uvedené ve zprávě usnadní rozpočtové činnosti tří dotčených orgánů, tak aby rozpočet mohl být účinně plněn, zejména v otázce rozpočtových převodů. Žádost předložená z vlastního podnětu zpravodaje o přizpůsobení finančního nařízení novým pravidlům stanoveným v Lisabonské smlouvě v co nejkratší možné době je dalším opatřením, které je nutno přijmout okamžitě. Kromě toho předpokládáme, že budou přijaty přechodné pokyny, které budou posouzeny na dohodovacím jednání o rozpočtu stanoveném na 19. listopadu, před druhým čtením v Radě, a jsme přesvědčeni, že na ně bude kladen patřičný důraz.

Petru Constantin Luhan (PPE), písemně. – (RO) Lisabonská smlouva s sebou přináší velkou řadu změn včetně změn v rozpočtu, které jsou důležité, především odstranění rozdílů mezi povinnými a nepovinnými výdaji. Rozpočet pro rok 2010 byl přijat podle staré smlouvy, ale až do zavedení rozpočtového procesu pro rok 2011 budou orgány asi ještě muset řešit plnění rozpočtu, přijímat opravné rozpočty a pokračovat v rozpočtovém procesu pro rok 2011, než Lisabonská smlouva vstoupí v platnost.

Zpráva pana Lamassourehu stanoví omezení a podmínky, za kterých může Evropský parlament pověřit příslušný výbor jednáním na dohodovacím řízení o rozpočtu, které proběhne 19. listopadu. Vítám iniciativu, kterou předkládá tato zpráva vypracovaná v rekordním čase. Také blahopřeji Komisi za to, jak účinným způsobem nám poskytla stávající přechodná pravidla.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Vezmeme-li v úvahu příliš velký počet opravných rozpočtů, mohli bychom nabýt dojmu, že EU je neschopná plánovat. Tento názor by zajisté nebyl zcela mylný. Stačí, když pomyslíme na neustále houstnoucí síť agentur EU a trvale rostoucí unijní rozpočet a s tím spojené možné překrývání a zdvojení činnosti. To platí také pro novou službu pro vnější činnost vytvořenou na základě

Lisabonské smlouvy, pro kterou je nutné sestavit rozpočet EU tak, aby nový systém na jedné straně nevedl k duplicitě, nýbrž aby umožňoval využití vzájemné součinnosti, a na druhé straně, aby nebyla obcházena parlamentní kontrola, aby členské státy nemohly být blokovány a aby vnitrostátní pravomoci nebyly vykleštěny. Tento opravný rozpočet je předčasný vzhledem k tomu, že Lisabonská smlouva teprve vstoupí v platnost a řada otázek stále zůstává nevyřešena. Hlasoval jsem proto „Ne“.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro usnesení o zprávě svého kolegy, předsedy Rozpočtového výboru pana Lamassoureh. Tato zpráva skutečně vyzývá k tomu, aby poté, co vstoupí v platnost Lisabonská smlouva, byly respektovány nové pravomoci Evropského parlamentu, a proto jsou nutná přechodná pravidla pro přechodné období, dokud nebudou uplatněna nová rozpočtová pravidla stanovená toutéž smlouvou. Podle nové smlouvy má Parlament stejnou odpovědnost za přijetí rozpočtu jako Rada, dokonce i v oblasti povinných“ výdajů (zemědělství a mezinárodní smlouvy), o kterých doposud rozhodovaly výlučně členské státy. Nové pravomoci Parlamentu nemohou být uplatněny, dokud nebudou přijata nová procesní nařízení nutná pro uvedení obecných ustanovení nové smlouvy do praxe. Tato zpráva zdůrazňuje skutečnost, že tato situace je znepokojující, neboť si nepřeji, aby Rada a Komise mezitím dál pokračovaly ve vyjetých kolejích. Požaduji proto okamžité přijetí přechodných pravidel a příští schůzka Rady a Parlamentu pro projednání rozpočtu na rok 2010 by se mohla konat při příležitosti jejich přijetí ...

12. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

13. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 123 jednacího řádu): viz zápis

14. Předání přijatých textů během schůze: viz zápis

15. Termíny příštích zasedání: viz zápis

16. Přerušování zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 11:45)